

<https://www.path-2-happiness.com/am>

ማውጫ

የደስተኝነት መንገድ

የደስተኝነት ጽንሰ ሐሳብና ትክክለኛ ምንነቱ

ደስተኝነት ከእርካታ የተለየ ነው። ፈጽሞ . . ደስተኝነት እረፍት ውስጥ አይገኝም!!

የደስተኝነት መንገድ . . የሰው ልጅ ከራሱ፣ ከሕይወትና ከፍጥረተ ዓለሙም ጋር የሚያደርገው እርቅ ነው።

የደስተኝነት መንገድ ጠቋሚ ምልክት፦

በቅርቡ ሕይወት ለደስተኝነት የሚያበቁ መረማመጃዎች በእስላም፦ ከደስተኝነት መንገድ የመራቅ ስቃይና ዕድለ ቢስነት፦

የደስተኝነት መንገድ

የደስተኝነት መንገድ

የደስተኝነት ጽንሰ ሐሳብና ትክክለኛ ምንነቱ

መታደል ወይም ደስተኝነት በሚለው ቃል ምንነት ላይ በሰዎች መካከል ልዩነት ይታያል። አንዳንዶቹ ከእርካታ፣ ከምቹት፣ ወይም ከገንዘብ፣ ከሥልጣንና ከዝና . . . ጋር የተቆራኝ አድርገው ይመለከቱታል። ለዚህም ሲሉ ብዙ ሰዎች በተለያዩ መንገዶች ደስተኝነትንና መታደልን በመፍለግ ሕይወታቸውን ያሳልፋሉ። እርግጥ ነው . . . ደስተኝነት ወይም መታደል ውስጣዊ እርካታ፣ ምቹት፣ መረጋጋትና ሕሊናዊ እፎይታ ሲሰማ ከውስጥ የሚመነጭ ስሜት ነው። ይሁን እንጂ ሰዎች ስለ ደስተኝነት ያላቸው አመለካከት እንደ ባሕርያቸውና እንደ ዝንባሌያቸው፣ እንደ ትልማቸውና እንደ ምኞቶቻቸው፣ ሌላው ቀርቶ እንደ ማሕበረሰባዊ ልዩነቶቻቸውም መለያየት የተለያየ ነው። አንዳንዶቹ ደስተኝነትን በገንዘብና በሀብት፣ በተንደላቀቀ ቤትና ኑሮ፣ በክብርና በሥልጣን ውስጥ ሲመለከቱት፣ ሌሎች ደግሞ በጥሩ ሚስት ወይም ባል፣ በልጆችና መልካም ቤተሰብ፣ በሥራ ወይም በትምሕርት ደረጃ ውስጥ ያዩታል። ምናልባትም ደስተኝነትን ከሚወዱት ጋር በመገናኘት ወይም ከሚጠሉት በመገላገል፣ ከዓለማዊ ደስታ ርቀው የምናኔ ሕይወት በመምራት፣ ወይም ድሆችና ችግረኞችን በመርዳት ውስጥ የሚመለከቱም ይኖራሉ። በጣም አስገራሚው ግን ከነዚህ አንዳቸውን በእውነትና በእርግጠኝነት አንተ ደስተኛ ነህ ወይ? ብለን ስንጠይቅ መልሱ

የደስተኝነትና የእርካታ ሃይማኖት

«እንዲህ ስል ራሴን እጠይቅ ነበር፡- መስሊሞች ድሆችና ኋላ ቀሮች ሆነው ሳለ ሕይወታቸውን ሞልቶ የሚያጥለቀልቅ ደስተኝነት የሚሰማቸው ለምንድን ነው? ስዊድናውያን የተንደላቀቀ የብልጽግና ሕይወት እየመሩ በጭንቀትና በውጥረት የሚሰቃዩት ለምንድን ነው? አገራ ስዊዘርላንድ ጭምር የበለጸገችና የተንደላቀቀ የኑሮ ደረጃ ላይ የምትገኝ እየሆነች እዚህም ስዊድን ውስጥ የተሰማኝ ስሜት ነው የሚሰማኝ!! ከዚህ ሁሉ በመነሳትም የምሥራቅ ሃይማኖቶችን ማጥናት እንደሚያስፈልገኝ ተረዳሁና በሕንዱ ሃይማኖት ጥናቴን ጀመርኩ። ብዙ አላሳመነኝም። የእስላምን ሃይማኖት ማጥናት ጀመርኩ። ከሌሎች ሃይማኖቶች ጋር ቅራኔ የሌለው ብቻ ሳይሆን የሃይማኖቶች መደምደሚያ ሆኖ ለሁሉም ቦታ የሚሰጥ መሆኑ ሳበኝ። ይህ ከንባቤ ስፋት ጋር መስፋት ጀምሮ መላ በመሉ አእምሮዬ ውስጥ እስከ መስረጽ የደረሰው እውነታ ነው።»

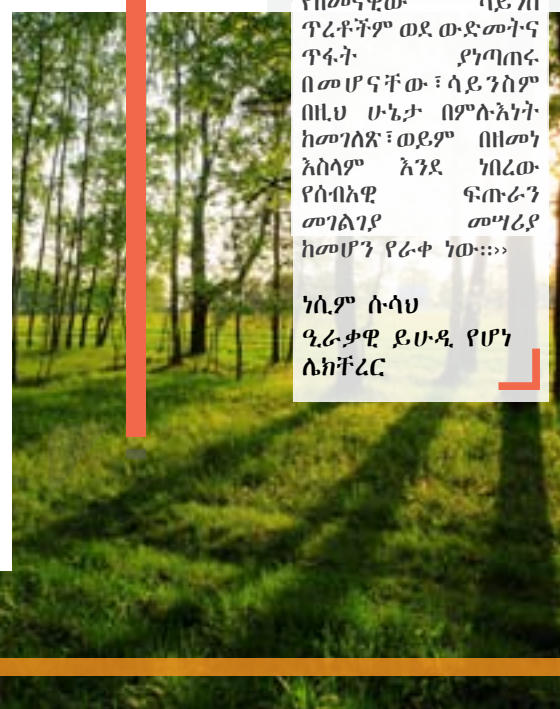
ሮገፍ ዶባኤይ
ስዊዘርላንዳዊ አሳቢና ጋዜጠኛ

የሰው ልጆች መታደል

«በመናዊው የምዕራብ ሥልጣኔ ነፍስን ማርካት የተሳነውና ለሰው ልጆች ደስተኝነትን ማጎናጸፍ ያቃተው መሆኑ መታወቅ ይኖርበታል። በዚህ ውድቀቱ ምክንያትም ሰውን ወደ እድለ ቢስነትና ወደ ውጥረት መቀመጥ እንዲዘቅጥ አድርጎታል። የዘመናዊው ሳይንስ ጥረቶችም ወደ ውድመትና ጥፋት ያነጣጠሩ በመሆናቸው፣ ሳይንስም በዚህ ሁኔታ በምሉእነት ከመገለጽ፣ ወይም በዘመነ እስላም እንደ ነበረው የሰብአዊ ፍጡራን መገልገያ መሣሪያ ከመሆን የራቀ ነው።»

ነሲም ሱሳህ
ዲራቃዊ ይሁዲ የሆነ ሌክቸረር

አሉታዊ መሆኑ ነው!! ስለዚህም ለደስተኝነት የሚሰጠው ትርጓሜ እንደየሰውና እንደየሕብረተሰቡ የሚለያይ መሆኑን እንረዳለን። ለዚህም ይመስላል አንዳንድ ዓለም አቀፋዊ ድርጅቶች «የሕዝቦች የደስተኝነት መሰላል» የተሰኘ መለኪያ በማስቀመጥና የተለያዩ መጣኞችን በመተንተን ለመሰላሉ ደረጃዎችን መድበው የትኞቹ ሕዝቦች ይበልጥ ደስተኞች እንደሆኑ ለማወቅ የፈለጉት። ውጤቱ ግን ለሁሉም ያልተጠበቀ ዱብ እዳ ነበር የሆነው። ሁላችንም እንደምናውቀው እያንዳንዱ አሜሪካዊ ከሚመራው ከፍተኛ የብልጽግና ሕይወት ተቃራኒ በሆነ ሁኔታ፣ በመመዘኛው መሰረት ያሽቆለቆለ ነጥብ ያገኘው የዩ.ኤስ. አሜሪካ ሕዝብ ከሁሉም በላይ ደስተኛ ሳይሆን፣ ከሁሉም ይበልጥ ደስተኝነት የራቀው ሆኖ ነበር የተገኘው። በጣም አስደናቂው ሆኖ የተስተዋለው በከባድ ድህነት ውስጥ ኑሮውን የሚገፋው የናይጄሪያ ሕዝብ ከዓለም ሕዝቦች ሁሉ ከፍተኛውን የደስተኝነት ነጥብ ያስመዘገበ፣ ከሁሉም ይበልጥ ደስተኛ ሕዝብ ሆኖ መገኘቱ ነው!! ይህ የአሜሪካው ኒውዝዊክ መጽሔት የዓለማችን ይበልጥ ደስተኛው ሕዝብ የትኛው እንደሆነ ለማወቅ ያደረገው ዳሰሳ ውጤት ሲሆን፣ በአብላጫው መስሊም የሆነው ደሃው የናይጄሪያ ሕዝብ ጥናቱ ውስጥ ከተካተቱ ስልሳ አምስት አገሮች ውስጥ በደስተኝነት የአንደኝነቱን ቦታ ይዟል። ቀጣዮቹን ደረጃዎች ሜክሲኮ፣ ቪኔዝዌላና ስልቫዶር ሲይዙ፣ የበለጸጉ አገሮች ግን - ዘገባ አቅራቢውን ባስደመመ ሁኔታ- በደስተኝነት መሰላሉ ዝቅተኛ ደረጃዎችን ይዘዋል። እዚህ ላይ ጥናቱ ያካተታቸው አብዛኞቹ አሜሪካውያን ደስተኝነት ከሀብትና ከገንዘብ(1) ጋር የማይገናኝ መሆኑን አምነው የተቀበሉ መሆናቸውን ቆም ብለን ማየት ያስፈልግ ይሆናል። ይህ ተጣጣፊ በሆነና ከሁሉም ይበልጥ ተስፈንጣሪ በሆነ የካፒታሊዝም ዓይነት ላይ በተመሰረተ ሕብረተሰብ ውስጥ ያልተለመደ እንግዳ ነገር መስሎ ይታያል። አሜሪካ ውስጥ(2) እየተስተዋለ ያለውን የሃይማኖትን ዳግም

(1) ኒውዝዊክ መጽሔት፣ የዐረብኛው እትም፣ 3/4/2004፣ ገጽ 58
(2) ኒውዝዊክ መጽሔት፣ የዐረብኛው እትም፣ 6/9/2004

https://www.path-2-happiness.com/am

ተመልሶ መስፋፋት ክስተትን እንዲዳስስ ኋላ ላይ መጽሔቱን የገፋፋውም ይኸው ጉዳይ ነው። በዚህም አሜሪካውያን ደስተኝነትን ለማግኘት ሲሉ ለታከታዮቻቸው ነፍሶች ማከሚያነት በሚወሰዱት ጊዜያዊ ትኩረትን የማሰባሰብና የአስተውሎት ሕክምና አማካይነት ስለሚያደርጉት ብርቱ ጥረት ጥያቄዎች መነሳት ጀምረዋል።

ምናልባትም ስለ ደስተኝነት ምንነትና እንዴትስ ማግኘት እንደሚቻል ትርጓሜና ትንተና በሰጡት ብዙዎቹ ዘንድም ይህንኑ ችግር እናስተውላለን። በአፍላጦን አመለካከት ደስተኝነት የሰብእና ትሩፋቶች (ጥበብ፣ጀግንነት፣ቁጡብነትና ፍትሕ) ናቸው። በርሱ እምነት የሰው ልጅ ምሉእ የሆነ ደስተኝነት የሚያገኘው ነፍሱ ወደ ሌላኛው ዓለም ስትመለስ ብቻ ነው። አርስቶትል ደግሞ ደስተኝነትን ከአላህ የሚለገስ ችሮታ አድርጎ የሚመለከት ሲሆን፤አምስት ገጽታዎች አሉት ይላል። እነሱም፦ የአካልና የስሜት ሕዋሳት ደህንነት፣ሀብትን ማግኘትና በአግባቡ መጠቀም፣በሥራ ስኬታማ መሆንና ዓለማን እውን ማድረግ፣የአእምሮ ጤንነትና ትክክለኛ እምነት፣መልካም ዝና እና በሰዎች ዘንድ ተቀባይነትን ማትረፍ ናቸው። በስነልቦና ሳይንስ ደስተኝነትን የኑሮ ስኬት ደረጃ ነጽብራቅ ወይም የአስደሳች ነገሮች ሁነቶች ድግግሞሽ አማካይ ነጽብራቅ⁽¹⁾ አድርጎ መረዳት ይቻላል። ይሁን እንጂ በደስተኝነት ጽንሰ ሐሳብ ግንዛቤ ዙሪያ ያለው ይህ ልዩነት «ደስተኝነት ምንድነው? እንዴትስ ደስተኛ መሆን እችላለሁ? ደስተኝነት እርካታን በማግኘት ብቻ እውን ሊሆን ይችላል?» የሚሉ ጥያቄዎች በጥያቄነት እንዲቀጥሉ ያደርጋል።

(1) የደስተኝነት ስነልቦና፣ማይክል አርጂይል፣ፌይስል ዐብዱልቃድር ወደ ዐረብኛ እንደተረጎመው

ደስተኝነት ከእርካታ የተለየ ነው፦

ሰው ብዙ ጊዜ የተለያዩ እርካታዎችን ፍለጋ ይባዝናል፤በለስ ቀንቶት ያገኘውን እርካታ ከማጣጣም አያመነታም። አርኪ ነገሮችን ሁሉ ቢያገኝ ደስተኝነትን አገኛለሁ ብሎ ይገምታል። ግና ከደስተኝነት ከማንም ይበልጥ ሩቅ መሆኑን በድንገት ይገነዘባል። ቁሳዊ እርካታዎች በዓይነት የተለያዩና በቅርጽና ይዘታቸውም ተለዋዋጮች ናቸው። ይሁን እንጂ ሁሉም እርካታና ሁሉም አርኪ ነገር ደስተኝነትን አያጎናጽፍም። በዚህ ምክንያት ነው በደስተኝነት ጽንሰ ሐሳብና በእርካታ ጽንሰ ሐሳብ መካከል መምታታት የሚፈጠረው። ትክክለኛው ግንዛቤ ሁለቱ በአንድ በኩል ሲገናኙ በሌላ በኩል ደግሞ የሚለያዩ መሆናቸው ነው። አንድነታቸው ሁለቱም እርካታን የሚሰጡ ከመሆናቸው አንጻር ነው። የሚለያዩት ደግሞ እርካታ ወዲያው መጥቶ መንስኤው ከሄደ በኋላ ወዲያውኑ አብሮት የሚጠፋ ብቻ ሳይሆን ቁጭትና ብርቱ ጸጸትን ትቶ ሊያለፍ የሚችል በመሆኑ ሲሆን፤ደስተኝነት ግን ለረዥም ጊዜ አብሮ የሚቆይ ከመሆኑ አንጻር ነው።

በእርካታና በደስተኝነት ግንዛቤዎች መካከል ያለው ይህ የመደበላለቅ ሁኔታ፣አንዳንድ ጊዜ ከራሱ ከግለሰቡ በኩል የሚመጣ ሲሆን፤ሁሉንም እርካታዎች ደስተኝነት አድርጎ የመመልከት አዝማሚያን ያሳያል። ዝነኛ መሆን በሰው ዘንድ ታዋቂ መሆንን፣ቅድሚያ ማግኘትንና ተቀባይነትን . . ስለሚያስገኝ ወደር የሌለው እርካታ ይሰጣል። ይህ ሁሉ የእርካታ ዓይነት ነው። ይሁን እንጂ ዝና እና ታዋቂነት፣ሀብትና ሥልጣንም ኖሮት ይህን ሁሉ ይዞ በጭንቀትና በውጥረት እየተሰቃየ ደስተኝነትን የተነፈገና ስነልቦና ሐኪሞች ዘንድ ለሕክምና የሚመላለስ፣ወይም ከጭንቀቱ ለመገላገል ሲል ራሱን በመግደል ሕይወቱን የቋጨ ሰው ቁጥሩ እጅግ ብዙ ነው!! ስንቶቹ ታዋቂና ዝነኛ ግለሰቦች ከጭንቀት ለመገላገል ሲሉ ራስን ማጥፋት እንደ መፍትሔ እንደወሰዱ ሁላችንም እናውቃለን!! ብዙዎች ደስታን ፍለጋ ከልክ ባለፈ ሥጋዊ ፍላጎት ውስጥ ተዘፍቀው በዝመት የሚጠመዱ ሲሆን፤ከጥቂት ጊዜ በኋላ ግን የኤድስ ስለባ ሆነው መቀጠፋቸውን እንሰማለን!! ሕገወጥ ወሲብ ጊዜያዊ እርካታ ሊሰጥ ይችል ይሆናል፤ግና በቋሚነት ቤተሰብን ያፈርሳል፤ለሕብረተሰቡም ጠንቅ ይሆናል። ወሲብ ነክ ፊልም አንድ ዓይነት ጊዜያዊ እርካታን ይሰጥ ይሆናል፤ግና የግለሰቡን ሰብእና ያወድማል፤የተቀደሰውን ትዳራዊ ትስስር ያናጋል፤የማሕበረሰቡን ደህንነትም አደጋ ላይ ይጥላል። ከሌሎች ፍላጎቶችና እርካታዎች ምግብ አንዱ ሲሆን፤ከመጠን ያለፈ የምግብ ፍላጎትም የሐኪሞችና የጤና ተቋማት ቋሚ እንግዳ መሆንን ያስከትላል!!

በሁለቱ ጽንሰ ሐሳቦች መካከል ያለው መምታታት አንዳንዴ ከተወሰኑ ወገኖች በኩል ሆን ተብሎ የሚደረግ ሲሆን፤ብዙዎች የተለያዩ የፍላጎት ማርኪያዎችን ደስተኝነትና የእውነተኛ ደስታ ምጭ እንደሆኑ አድርገው ለማሻሻጥ ሲጥሩ ይስተዋላሉ። ዓላማቸውም የሰውን ትኩረት በመቆጣጠር ወደ ተለያዩ

አቅጣጫዎች መውሰድ ነው። እጽ ተጠቃሚ ወጣት መጀመሪያ ላይ መጠቀም የሚጀምረው ለጊዜያዊ እርካታው ሲሆን፤ በኋላ ግን እጹን የሚያቀርብለት ሰው እንዳሻው የሚጫወትበት አሻንጉሊት ወደ መሆን ይሸጋገራል!

የተለያዩ ሽቀጦችን ለማሻሻል የሚቀርቡ ማስታወቂያዎችም የሰዎችን ትኩረት ስበው አእምሮን ስለሚቆጣጠሩ ሽማቹን ያደናግራሉ።

እናም ደስተኝነት አንድ ሰው የሚፈልገውን ሁሉ በማግኘቱ የሚደረስበት ነገር አይደለም ማለት ነው። እንዲህ ቢሆን ኖሮ የናጠጡ ሀብታሞችና መሪዎች ከሰው ሁሉ በላይ ደስተኞች በሆኑ ነበር። ሳይንሳዊ ጥናቶችና ተግባራዊ አስተውሎዎች ግን ይህንን ያስተባብላሉ። ምናባትም እንዲህ መሆኑ አላህ (ሱወ.) በዚህ ዩኒቨርስ ውስጥ ያኖረው ምሉእ ፍትሐ አንዱ መገለጫ ሊሆን ይችላል። ብዙ ድሆችና ችግረኞች ደስተኞች መሆናቸውን መመልከት ይቻላል የለም! ብዙ የተንደላቀቁ ሀብታሞች እነርሱ ዘንድ በሌሉና ድሆች ዘንድ በሚገኙ ብዙ ሕሊናዊ እርካታዎች ይቀኑ የለም!! ደስተኝነት ምናልባት በእረፍት ውስጥ ይገኝ ይሆን? እስኪ እንመልከት።

ፈጽሞ. . ደስተኝነት እረፍት ውስጥ አይገኝም!!

ብዙ ሰዎች እረፍት ማለት ደስተኝነት ነው ብለው ስለሚገምቱ እረፍት ለማግኘት ይጥራሉ። እረፍት ግን ለጭንቀት፣ ለሀሳብ፣ ለድብርትና ለብቸኝነት ሊዳርግ ይችላል። ሰው ብዙ ጊዜ አካሉን እያደከመም ደስተኝነት የሚሰማው መሆኑንና አልፎ አልፎም ድካምና ችግር ራሱ ደስታና እርካታ የሚሆንበት ሁኔታ መኖሩን ይረሳል። ውሃ ጉድጓድ ውስጥ የወደቀ ሕጻን ሕይወት ለማትረፍ ራሱን ወደ ጉድጓዱ ለመወርወር የተገደደ ሰው ሊደርስበት የሚችለው የአካል ጉዳትና ስብራት፣ የሚያስከትለው ሕመምና ስቃይ እንዳለ ሆኖ የሕጻኑን ሕይወት ለማትረፍ በመቻሉ ብቻ ደስተኝነት ይሰማዋል። ምሁራንና ተመራማሪዎች በጥናትና ምርምራቸው ላይ የሚገጥማቸው ችግር፣ ድካምና ልፋት ከባድ ቢሆንም ወደ ከፍተኛ ደረጃ የሚያደርሳቸው በመሆኑ ልፋቱ ደስታና እርካታን ይሰጣቸው የለም?!! እስከፖርተኛም እንዲሁ ላቡን እያንጠፈጠፈና ከከባድ ድካም ጋር እየታገለ ደስተኝነት ይሰማዋል። ድሆችንና ችግረኞችን ለመርዳት የተሰማራ በኀ አድራጊም ከድካሙና ከልፋቱ ጋር በሚሰጠው አገልግሎት ተደላች ይሆናል። የሚወደውን ገንዘብና ንብረት ሌሎችን ለመርዳት ሲል የሚለግስ፤ ጊዜውን፣ ዕረፍቱንና የሚወደውን ነገር የሚሰዋ ሰውም ሕሊናዊ እርካታና ደስተኝነትን ያገኛል።

በዚህ የመጠለለፍ ሁኔታና ለደስተኝነት በሚሰጡ የተለያዩ ትርጓሜዎች ምክንያት፣ የደስተኝነትን ምንነትና እውነተኛውን መታደል እንዴት ማግኘት እንደሚቻል ለማወቅ ያላለለ ጥረት የሚያደርግ ሰው ግን ግራ መጋባቱን ይቀጥላል።

መኖር የሚቻል አልሆነም!!

«ራሷን ከመግደሏ በፊት የመጨረሻ ማስታወሻዋን ፦ «ሕይወት ሊኖሩት የሚቻል አልሆነም!! ይቅርታ አድርጉልኝ።» ብላ አሰፈረች።

ዳሊዳ

ዓለም አቀፍ ታዋቂነትን ያገኘች ዘፋኝ

https://www.path-2-happiness.com/am

1- የሰው ልጅ

ከምን ተፈጠረ?!

አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُوْتَوِي مِنْ قَبْلِ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ {غافر: 67}

«እርሱ ያ ከወፈር፣ ከዚያም ከፍትወት ጠብታ፣ ከዚያም ከፈጋ ደም፣ የፈጠራችሁ ነው። ከዚያም ሕጻናት አድርጎ ያወጣችኋል፤ ከዚያም ጥንካሬያችሁን ትደርሱ ዘንድ፤ ከዚያም ሽማግሌዎች ትኾኑ ዘንድ፣ (ያቆያችኋል)፤ ከናንተም ውስጥ ከዚህ በፊት የሚሞት አለ፤ (ይህንንም ያደረገው ልትኖሩና) የተወሰነ ጊዜንም ልትደርሱ፣ ታውቁም ዘንድ ነው።» [አል ሙኣዚን:67]

አዎ . . የተፈጠረው ከአፈርና ከጠብታ ውሃ ሲሆን መጨረሻው በድን ፊሳ መሆን ነው። በውስጡ ቆሻሻ ተሽክሞ ይሄዳል፤ ከአካላቱ የሚወጡ ነገሮችን ሁሉ ይጸየፋል። ከዚህ ሁሉ በኋላ ግን ፈጣሪ ጌታውን ተሟጋች ይሆናል፤ ሰው ከሐዲነቱም ከፋ!! አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{فَتَبَلَ الْإِنْسَنُ مَا أَكْفَرَهُ ﴿٧٠﴾ مِنْ أَيْ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿٦٨﴾ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ﴿٦٩﴾ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرُهُ ﴿٧١﴾ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ﴿٧٣﴾ {عبس: 17-22}

«ሰው ተረገመ፤ ምን ከሐዲ አደረገው? (ጌታው) ከምን ነገር ፈጠረው? (አያስብምን?) ከፍትወት ጠብታ ፈጠረው፤ መጠነውም። ከዚያም (መውጫ) መንገዱን አገራው። ከዚያም ገደለው፤ እንዲቀበርም አደረገው። ከዚያም (ማንሳቱን) በሻ ጊዜ ያስነሳዋል።» [ወሳ:17-22]

ከዚህ ሁሉ ጋር ግን ከተቀሩት ፍጥረታት ሁሉ ክቡር ፍጡር ተደርጓል። አላህ (ሱ.ወ.) መላእክቶችን ለአባቱ ለአደም እንዲሰግዱ አዟል። ምድሪቱና እንስሳትን ለርሱ አገልግሎት የተገሩ እንዲሆኑ ተደርገዋል። ተአምር መስራት የሚችል አእምሮም ለግሶታል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَخَلَقْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ {الإسراء: 70}

«የአደምንም ልጆች በእርግጥ (ከሌላው ፍጡር) አከበርናቸው፤ በየብስና በባሕርም አሳፈርናቸው፤ ከመልካሞችም (ሲሳዮች ሰጠናቸው)፤ ከፈጠርናቸውም ፍጡሮች በብዙዎቹ ላይ ማብለጥን አበለጥናቸው።» [አል እስራኤል:70]

እናም የሰውን ልጅ ስረ መሠረት መረዳት የሚቻለው እነዚህን ሁለት እውነታዎች ግንዛቤ ውስጥ በማስገባት ነው። በዚህ ግንዛቤ

መሰረትም የሰው ልጅ የሚያስመዘግበው ድል፣ ክብር፣ ዕድገት፣ ሀብት፣ ዕውቀትና ሌላውም ስኬት አላህ (ሱ.ወ.) ከቸረው ጸጋ ብቻ የተገኘ መሆኑን በማመን ላይ የሚመሰረተው ምዘና ትክክለኛው ምዘና ይሆናል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ ﴿٥٣﴾ {النحل: 53}

«ማንኛውም በናንተ ላይ ያለው ጸጋ ከአላህ ነው፤ ከዚያም ችግር በደረሰባችሁ ጊዜ፣ ወደርሱ ብቻ ትጮኻላችሁ።» [አል ነሕል:53]

የሰው ልጅ በራሱ የሥጋና የአጥንት ክምር እንጂ ሌላ ምንም አይደለም። ምጥቀቱ የሚመጣው በጠቃሚ ዕውቀትና በመልካም ሥራ የማነጽና የማስልጠን ግዴታ ባለበት ነፍሱ በኩል ነው። ሰው ደካማና አቅም የለሽ ከመሆኑም ጋር አላህ (ሱ.ወ.) ግን ለተቀሩት ሌሎች ፍጥረታት አቅርቦ መሸከም ያልቻሉትን አማና (ኃላፊነት) መቀበልና መሸከም የሚያስችሉ ባሕርያትን አጎናጽፎታል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَنُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ {الأحزاب: 72}

«እኛ አደራን በሰማያትና በምድር፣ በተራራዎችም ላይ አቀረብናት፤ መሸከሚያም እንቢ አሉ፤ ከርሷም ፈሩ፤ ሰውም ተሸክማት፤ እርሱ በጣም በደለኛ ተሳሳች ነውና።» [አል አሕዛብ:72]

የሰው ልጅ በእምነቱ እነዚህን ሁለት እውነታዎች የማመጣጠንና የማመዛዘን መስፈርት ካንደለ፣ ትኩረቱ በሙሉ ወደ መጀመሪያው እውነታ ብቻ ይሆንና ራሱን እንደ እንስሳት ሆዱንና ሥጋዊ ፍላጎቶቹን ብቻ ከማርካት ያለፈ ሌላ ዓለማዊ የሌለው ፍጡር አድርጎ በመውሰድ ሰብእናውን ያዋርዳል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

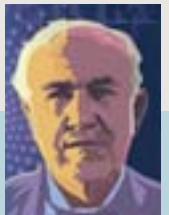
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ

አጥጋቢ ምላሽ

«የእስላም ሃይማኖት ትምሕርቶችን በመተግበር ለሰው ልጅ ሰብአዊ ተፈጥሮውና እውነተኛ ሰውኛ ሰብእናው ይገለጥለታል። ራሱንና ማንነቱንም ያውቃል። እስላም ግራ ላጋቡኝ ጥያቄዎቼ ምላሽ የሰጠኝ ብቸኛው ሃይማኖት ነው።»

ሮዝማሪ ሃው እንግሊዛዊት ጋዜጠኛ

እምቅ አቅምህን እወቅ

«በሰዎች ግምት ደረጃው አነስተኛ ሥራዎቹም ጥቂት ቢሆኑ እንኳ፣ እርሱ ግን ራሱን አገኘ። ኤዲሰን ከትምሕርት ቤት የተባረረ ቢሆንም በፈለሰፋቸው ግኝቶቹ ውስጥ ራሱን አገኘ። ለሰው ልጆች የዋለው ውለታም እጅግ የላቀ ነበር። እናም ደስተኛ ለመሆን ቦታህን፣ ሚናህንና አቅምህን ለማወቅ ዋናው ነገር ከራስህ ጋር መታረቅ ነው።»

ኤዲሰን

وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ﴿٥٦﴾ [محمد: ١٢]

«እነዚያም የካዱት፣ (በቅርቡ ተባለው) ዓለም ይጣቀማሉ፤ እንደሚባሉ ይባላሉ፤ እሳትም ለነርሱ መኖሪያቸው ናት፡፡» [መሐመድ: 12]

ወይ ደግሞ ሁለተኛው እውነታ አእምሮውን አሸንፎ ወደ መኩራራት ወደ እብሪትና ልኩን ወደ ማለፍ ይወስደውና ወደ ፈጣሪ ጌታው ተመላሽ መሆኑን ያዘናገዋል፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ ﴿١﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٢﴾ [العلق: ٦-٨]

«በውነቱ ሰው ወሰንን ያልፋል፤ ራሱን የተብቃቃ (ባለ ሀብት) 'ኸኖ ለማየቱ፡፡ መመለሻው ወደ ጌታህ ብቻ ነው፡፡» [አል ዐለቅ: 6-8]

ስለዚህም የሰው ልጅ የራሱን ደረጃ አውቆ ከራሱ ጋር መታረቅ ይኖርበታል፡፡ በዚህ የተነሳ ከሰው ልጅ የደስተኝነት እጦት ዋነኛ ምክንያቶች አንዱ ራሱን አለማግኘቱና በሕብረተሰቡ ውስጥ ቦታው የት እንደሆነ አለማወቁ ነው፡፡ በመሆኑም ማንነቱን፣ ሚናውን ስፍራውንና ምን ማበርከት እንደሚችል አያውቅም፡፡

ለምን ዓላማ ተፈጠረ?!

አላህ (ሱ.ወ.) ፍጥረታትን ሁሉ ፈጥሯል፡፡ የፈጠራቸውም ፈጽሞ እንዲሁ ለከንቱ አይደለም፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١٦﴾ [المؤمنون: ١١٥-١١٦]

«የፈጠርኝሁ ለከንቱ መኾኑን እናንተም ወደኛ የማትመለሱ መኾናችሁን ጠረጠራችሁን? (ለከንቱ የፈጠርኝሁ መሰላችሁን?)፡፡» [አል ሙክሙን: 24]

የፈጠራቸው፣ በጸሎት ስነ ሥርዓቶች ብቻ ሳይወሰን፤ የሰውን ሥራ፣ ጤዋታውንና ቀልዱን ሳይቀር ሙሉ ሕይወቱን በሚሸፍነው፣ በተሟላው አጠቃላይ የአምልኮተ አላህ (ዕባዳ) ትርጓሜ መሰረት፣ እርሱን እንዲያመልኩና እርሱን ብቻ እንድንገዝብ ነው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ [الذاريات: ٥٦]

«ጋኔንና ሰውንም፣ ሊገዝቡኝ እንጅ ለሌላ አልፈጠርኳቸውም፡፡» [አል ዛሪያት: 56]

ይህን የማያውቅ ሰው ግን በዚህ አለማወቅ እንደተሰቃየ፣ ሕይወቱንም በጥርጣሬና በግራ መጋባት ጽልመት እንዳደበዘለ መኖሩን ይቀጥላል፡፡ ለርሱ ዕባዳና ደስተኝነት የተነጣጠለ፣ ዕባዳ ከዓለማዊ ሕይወቱ ጉዳዮች ጋር፣ የዛሬው ዓለም ሕይወትም ከወዲያኛው ሕይወት (ከአክራ) ጋር ያልተያያዘ ነው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) በሰማያትና በምድርም ያሉትን ሁሉ ለሰው ልጆች የተገሩ እንዲሆኑ አድርጓቸዋል፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾ [الجاثية: ١٣]

«ለናንተም በሰማያት ያለውንና በምድርም ያለውን ሁሉ በመላ ክርሱ ሲኾን የገራላችሁ ነው፤ በዚህ ለሚያስተነትኑ ሕዝቦች ታምራት አለበት፡፡» [አል ጃሊያ: 13]

የሰው ልጅ በዚህች ምድር ላይ ከምድሪቱና ከራሱ ከሰው እውነተኛ ባለንብረት በኩል፣ ለመፈተኛና ለመከራ ተተኪና ተጠሪው (ከሊፋ) ተደርጎ ተሾሟል፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَآءَاتِكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥﴾ [الأنعام: ١٦٥]

«እርሱም ያ በምድር ምትኩች ያደረጋችሁ፣ በሰጣችሁም ጸጋ ሊፈትናችሁ ከራሱን በከፊሉ ላይ በደረጃዎች ከፍ ደረገ ነው፤ ጌታህ ቅጣቱ ፈጣን ነው፤ እርሱም እጅግ መሐሪ ርኅሩህ ነው፡፡» [አል አንዓም: 165]

2- ሕይወት፡-

የሰው ልጅ የተፈጠረበትን እውነታ ከተረዳ በኋላ፣ ክርሱ ጋር ተፈጥሯዊ ቁርኝ ያላት ሕይወት ምንነቷን ለማወቅ ነፍሱ ትቋምጣለች፡፡ ሕይወት የዓለማዊ ደስታዎችና መደሰቻዎች ሁሉ መሰረት እንደ መሆኗ፣ ነፍስ የምትፈልጋቸውን ነገሮች ሁሉ

https://www.path-2-happiness.com/am

https://www.path-2-happiness.com/am

የማግኘት ተስፋ የተንጠለጠለው በርሷ ላይ ነው። ለመሆኑ የሕይወት ዓለማ ምንድን ነው?! ሕይወትና ሞት የተፈጠሩበት ዓለማ ማንኛው ሰው የተሻለ መልካም ሥራ እንደሚሠራ ለመፈተን ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ [الملك: ٢]}

«ያ የትኛችሁ ሥራው ይበልጥ ያማረ መኾኑን ሊሞክሩችሁ፣ ሞትንና ሕይወትን የፈጠረ ነው፤ እርሱም አሸናፊው መሐሪው ነው።» [አል ሙልክ፡2]

ይህ እውነታው ነው፤ ብዙ ሰዎች ግን አያውቁትም!! አዎ፤ ይህ ይህች ዱንያ የተፈጠረችበት ምስጢርና ጥበብ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

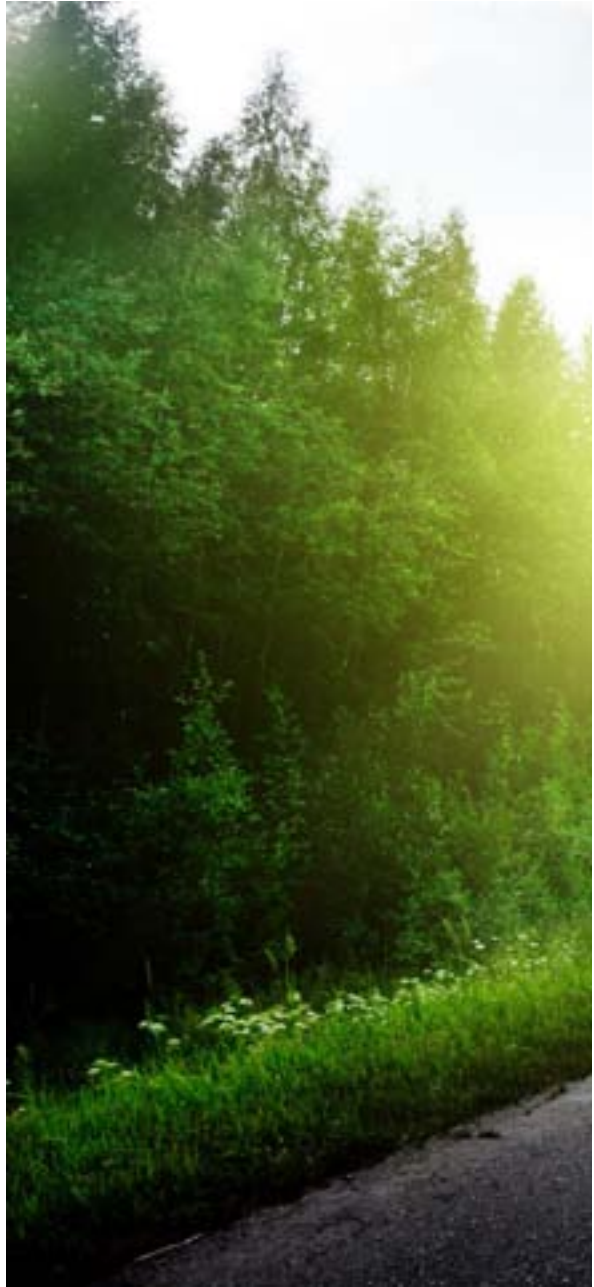
{إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَثْبَتَتْ الْأَرْضُ رُخْفَها وَأَزْيَنْتْ وَطَنَ أَهْلِهَا أَنَّهُمْ قَدَرُوا عَلَيْهَا أَلَيْسَ أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْن بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ [يونس: ٢٤]}

«የቅርቡ ሕይወት ምሳሌ (ጊዜዋ በማጠርና በመጥፋት) ከሰማይ እንዳወረድነው ውሃ፣ በርሱም ሰውና እንስሳዎች ከሚበሉት የምድር በቃይ ተቀላቅሎበት (እንደ ፋፋ)፣ ምድርም ውበትዋን በያዘችና ባጌጠች ጊዜ፣ ባለቤቶቿም በርሷ ላይ እነርሱ ቻሮች መኾናቸውን ባሰቡ ጊዜ፣ ትእዛዛችን ሌሊት ወይም ቀን መጥቶባት፣ ትላንት እንዳልነበረች የታጨደች፣ እንዳደረግናት ብጤ ነው፤ እንደዚሁም ለሚያስተነትኑ ሕዝቦች አንቀጾችን እናብራራለን።» [ዩኑስ፡24]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلًا الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾ [الكهف: ٤٥]}

የቅርቡን ሕይወት ምሳሌ አውሳላቸው፤ (እርሷ) ከሰማይ እንዳወረድነው ውሃ፣ በርሱም የምድር በቃይ እንደ ተቀላቀለበት፣ (ከተዋበ በኋላ ደርቆ)

ነፋሶችም የሚያበኑት ደቃቅ እንደ ኾነ ብጤ ናት፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።» [አል ከህፍ፡45]

ዛሬ የምንኖረው ሕይወታችን መተላለፊያ እንጂ ቋሚ የመኖሪያ ስፍራችን አይደለም። ወደ ወዲያኛው የአክራ ዘላለማዊ ሕይወት የምታደርስን መሸጋገሪያ ድልድይ ናት። በመሆኑም ሕይወት በዚህች ዓለም ፍጻሜ አታበቃም፤ እውነተኛው የአክራ ዘላለማዊ መጭ ሕይወት አለ። የቅርቡ ትዓለማዊ ሕይወት አላህ (ሱ.ወ.) እንዳለው ሁሉ ጨዋታና ዛዘታ፣ ማጌጫና እርስበርስ መፎካከሪያ ብቻ ናት። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرَكُهُ مُضْطَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطًّا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ [الحديد: ٢٠]}

«ቅርቡ ሕይወት፣ ጨዋታና ዛዘታ፣ ማጌጫም፣ በመካከላችሁም መፎካከሪያ፣ በገንዘቦችና በልጆችም ብዛት መበላለጫ ብቻ መኾንዎን ዕውቁ፤ (እርሷ) በቃዩ ገበሬዎችን እንደሚያስደስት ዝናም፣ ከዚያም በቃዩ እንደሚደርቅና ገርጥቶ እንደሚታየው፣ ከዚያም የተሰበሰበ እንደሚኾን ብጤ ናት፤ በመጨረሻይቱም ዓለም፣ ብርቱ ቅጣት፣ ከአላህም ምሕረትና ውድታ አልለ፤ የቅርቡቱም ሕይወት መታለያ ጥቅም እንጅ ሌላ አይደለችም።» [አል ሐዲድ፡20]

ይህ ቁርአናዊ አንቀጽ የቅርቡን ዓለም ሕይወት በጥቅሉ ደረጃዋን በሚያጣጥል፣ በሰው አእምሮ ውስጥ ቦታ በሚያሳጣት አገላለጽ፣ የሰው ልጅን ከአክራ ሕይወትና ከፋይዳዎቹ ጋር ራሱን እንዲያስተሳስር በሚያደርግ ሁኔታ ያቀርባል። የቅርቡ ሕይወት በራሷ ሚዛን ስትለካ ለዓይንና ለእይታ እጅግ የገዘፈ ታላቅ ነገር ሆና ትታያለች። በግዙፉ ዩኒቨርስ ውስጥ ካላት ቦታ አንጻር ስትለካና በአክራ ሚዛን ስትመዘን ግን እዚህ ግቢ የማትባል አልባለ ተራ ነገር፣ ጨዋታና ዛዘታ፣ ማጌጫና በሰዎች መካከል መፎካከሪያ ብቻ ነች። በቁም ነገር የተሞላች፣ ትኩረትና ቀልብን በእጅጉ የምትስብ የምር ነገር መስላ ከመታየቷ ጀርባ ያለው እውነታ ግን ይኸው ነው። አዎ . . ይህ የቅርቡ ዓለም ሕይወት እውነታ ነው . . እውነታን ለመፈለግ በጥልቀት ሲጓዝ አእምሮ የሚደርስበት እውነታ ነው። ቁርአን ይህን ሲል ከዓለማዊ ምድራዊ ሕይወት መገለልን፣ ምድርን ለሰው ልጆች አገልግሎት መግራትንና ማልማትን፣ ወይም የሰው ልጅ የምድር ተጠሪነት ግዴታውን ችላ ብሎ እንዲተው መፈለጉ አይደለም። በዚህ አገላለጽ የሚያነጣጥረው፣ የስሜታዊና ስነልቦናዊ እሴቶችን መስፈርቶች በማረም፣ በአላፊ

ጊዜያዊ ደስታዎች ከመሸንገልና ከመንፈሳዊ ምጥቀት አስሮ ከሚያስቀረው መስሐብነታቸው በማስጠንቀቅ ላይ ነው። ይህች ሕይወት ፍጥረታት ወደ ወዲያኛው የአክራ ዘላለማዊ ሕይወት በሚያደርጉት ጉዞ የሚሸጋገሩበት ድልድይ ብቻ ናት። የዚህች ዓለም ሕይወት አጭር ዕድሜና በፍጥነት ማለፍ ቀጥሎ ከሚመጣው ዘላለማዊነት ጋር ሲነጻጸር ከምንም የሚቆጠር አይደለም። የወዲያኛው ዓለም ሕይወትም በበኩሉ አንድ ሰው በዚህች የመጀመሪያ ሕይወቱ በሚያሳልፈው ሁኔታ ላይ የተሞረከበ ነው። እናም ዓለማዊ ሕይወቱን የሚያሳልፈው

በማያቋርጥ የመፈተኛ ሂደት ውስጥ ነው ማለት ነው። በዙሪያው የሚመለከታቸው መደሰቻዎች፣ አዝናኝና አርኪ ነገሮችም ሆኑ አሳዛኝ፣ አሰቃቂና አስጨናቂ ነገሮች ሁሉ ቋሚነት የሌላቸው ቶሎ የሚያበቁ አላፊ ነገሮች እንጂ ሌላ አይደሉም። ነገ ሁሉም ከነዝርዝር ይዘቶቻቸው ተመዝነው የፈጸሟ እጆችን የመጨረሻ ዕድል ይወስናሉ። የሥራዎች ዋጋ እንጂ አብሮ ወደ መቃብር የሚወርድ ሌላ ምንም ነገር የለም። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْتَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُكُمْ مَا خَوَّلْنَكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءَ ۚ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾ [الأنعام: ٩٤]

«መጀመሪያም ጊዜ እንደ ፈጠርናችሁ ኾናችሁ፣ የሰጠናችሁን ሁሉ በጀርባዎቻቸው ኋላ የተዋችሁ ስትኾኑ፣ ለየብቻችሁ ኾናችሁ በእርግጥ መጣችሁን፣ እነዚያንም እነሱ በናንተ ውስጥ (ለአላህ) ተጋሪዎች ናቸው የምትሉዋቸውን አማላጆቻችሁን፣ ከናንተ ጋር አናይም፣ ግንኙነታችሁ፣ በእርግጥ ተቋረጠ፣ ከናንተም ያ (ያማልደናል) የምትሉት ጠፋ፣ (ይባላሉ)።» [አል አንዓም: 94]

አብዛኞቹ ሰዎች ግን ከዚህ እውነታ የተዘናጉ ናቸው። ይህንኑ በማስመልከት አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفِلُونَ ﴿٧﴾ [الرؤم: ٧]}

«ከቅርቡ ሕይወት ግልጽን ብቻ ያውቃሉ፣ እነርሱም ከኋላኛይቱ ዓለም እነርሱ ዘንጊዎች ናቸው።» [አል ሩም: 7]

በዚህች አላፊ ሕይወት ረክቶና ወደ ከፈጣሪ ጌታ ጋር መገናኘትን የማይፈራ ሰው እንዴት ይሆን? አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأْنَأُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَابِئَتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا وَلَهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ [يونس: ٧-٨]}

«እነዚያ መገናኘታችንን የማይፈሩ፣ ቅርቡንም ሕይወት የወደዱ፣ በሲም የረኩ፣ እነዚያ እነሱ ከአንቀጾቻችን ዘንጊዎች የኾኑ፣ እነዚያ ይሠሩት በነበሩት ምክንያት መኖሪያቸው በእሳት ውስጥ ነው።» [ዮናስ: 7-8]

አክራን ትቶ ቅርቡንም ሕይወት የመረጠ ሰው ምን ይዋጠው?! አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴿٧﴾ وَءَاثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴿٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿١٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿١١﴾ [النازعات: ٣٧-٤١]}

«የካዳ ሰው ማ፣ ቅርቡንም ሕይወት የመረጠ፣ ገህነም እርሷ በእርግጥ መኖሪያው ናት። በጌታው ፊት መቆምን የፈራ ሰው ማ፣ ነፍሱንም ከዝንግሌዋ የክለክለ፣ ገነት እርሷ በእርግጥ መኖሪያው ናት።» [አል ሩዝ: 37-41]

አዎ፣ ሃይማኖታቸውን መሳለቂያና መጫወቻ አድርገው የያዙና በቅርቡ ሕይወት የተሸነጉ ናቸውና አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنَسُّهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْدِثُونَ ﴿٥١﴾ [الأعراف: ٥١]}

«እነዚያ ሃይማኖታቸውን መሳለቂያና መጫወቻ አድርገው የያዙ፣ የቅርቡንም ሕይወት ያታለለቻቸው፣ ይህንን ቀናቸውን መገናኘትን እንደረሱ፣ በተአምራታችንም ይክዱ እንደ ነበሩ፣ ዛሬ እንረሳቸዋለን።» [አል አዕራፍ: 51]

አዎ፣ የአላህ መንገድ መጥመሙንም የሚፈልጉ ናቸውና። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

https://www.path-2-happiness.com/am

https://www.path-2-happiness.com/am

ጠይቅ . . ቁርአን መልስ ይሰጣል

«ቁርአንን አጥንቼ በሕይወት ውስጥ ለሚያጋጥሙ ጥያቄዎች ሁሉ መልሶች ያሉት ሆኖ አግኝቶታለሁ፡፡»

ማይክል ታይሰን የዓለም የከባድ ሚዛን የባክክስ ሻምፒዮን

{الَّذِينَ يَسْتَجِبُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ [ابراهيم: 3]}
«እነዚያ የቅርቢቱን ሕይወት ከመጨረሻይቱ ሕይወት ይበልጥ የሚወዱ፣ ከአላህም መንገድ የሚያግዱ፣ መጥመጥዎንም የሚፈልጉ ናቸው፡፡ እነዚያ በሩቅ ስሕተት ውስጥ ናቸው፡፡» [ኢብራሂም:3]

ይህ ሁሉ ሲባል ግን የሰው ልጅ ሕይወትን በንቀት ዓይን ይመልከት፣ በዕውቀትና በሥራ ምድርን ከማልማት ተቆጥቦ በችጋር እንደ ተቆራመደ ሞቱን ይጠብቅ ማለት አይደለም፡፡ ፈጽሞ እንዲህ ማለት አይደለም፡፡ ተፈላጊው ነገር የዓለማዊ ሕይወት አነዋዋርን አላህ ባስቀመጠው መንገድ ብቻ ማስኬድ ነው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{وَاتَّبِعْ فِيمَا أَمَرَكَ اللَّهُ أَلَا تَنْسَىٰ الْآخِرَةَ ۖ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾ [القصاص: 77]}

«አላህም በሰጠህ ሀብት የመጨረሻይቱን አገር ፈልግ፣ ከቅርቢቱም ዓለም ፋንታህን አትርሳ፣ አላህም ወደ አንተ መልካምን እንዳደረገልህ (ለሰዎች) መልካምን እድርግ፣ በምድርም ውስጥ ማጥፋትን አትፈልግ፣ አላህ አጥፊዎችን አይወድምና፣ (አሉት)፡፡» [አል ቀሶስ:77]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-
{وَمَا أَوْتِيتُمْ مِّن شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ [القصاص: 60]}

«ከማንኛውም ነገር የተሰጣችሁት፣ የቅርቢቱ ሕይወት ጥቅምና፣ ጌጧ ነው፣ አላህ ዘንድ ያለውም (ምንዳ) በጣም በላጭና ዘውታሪ ነው፣ አታውቁምን?» [አል ቀሶስ:60]

በዚህ የተሟላ እሳቤ መሰረት የሰው ልጅ ዓለማዊ ሕይወትን ሊጠቀምበት የሚገባው፣ እንደ ውድ መገልገያ መሳሪያ ብቻ ይሆናል፡፡ በትክክለኛ መሰረታዊ ምንነቷ ግን ለዘላለማዊው ተድላ የመሸጋገሪያ ድልድይ ከመሆን ያለፍፈ ትኩረት ሊሰጣት አይገባም፡፡ በዚህ ሂደት ውስጥ የሚያጋጥሙት አላፊ ዓለማዊ ደስታዎች፣ ብልልጭ ጊዜያዊ የእርካታ መጠቀሚያዎችና ጌጦች ብቻ ናቸው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ

{وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْثُ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَالِ ﴿١٤﴾ [اعمران: 14]}

«ከሴቶችና ከወንዶች ልጆችም፣ ከወርቅና ከብር፣ ከተከማቹ ገንዘቦችም፣ ከተሰማሩ ፈረሶችም፣ ከግመል፣ ከክብትና ከፍየልም፣ ከአዝመራም የሾኑ ፍላጎቶችን መውደድ፣ ለሰዎች ተሸለመ፣ ይህ ሁሉ የቅርቢቱ ሕይወት መጠቀሚያ ነው፣ አላህም እርሱ ዘንድ መልካም መመለሻ (ገነት) አለ፡፡» [አል. ዒምራን:14]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-
{الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ [الكهف: 46]}

«ገንዘብና ወንዶች ልጆች፣ የቅርቢቱ ሕይወት ጌጦች ናቸው፣ መልካሞቹም ቀሪዎች (ሥራዎች)፣ እንታህ ዘንድ በምንዳ በላጭ ናቸው፣ በተስፋም በላጭ ናቸው፡፡» [አል ከህፍ:46]

ዓለማዊ መጠቀሚያዎችም በታዘዘው ተገቢ መንገድ አገልግሎት ላይ እስከ ዋሉ ድረስ በራሳቸው የተጠሉ አይደሉም፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ ۖ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾ [الأعراف: 31]}

«የአላህን ጌጥ፣ ያችን ለባሮቹ የፈጠራትን፣ ከሰላይም ጥሩዎቹን፣ እርም ያደረገው ማን ነው? በላቸው፣ እርሷ በትንሣኤ ቀን ለነዚያ ላመኑት ብቻ ስትኾን፣ በቅርቢቱ ሕይወት፣ ተገቢያቸው ናት፣ በላቸው፣ እንደዚሁ አንቀጾችን እናብራራለን፡፡» [አል አሳራፍ:32]

አንድ ሙስሊም በዚህች ዓለም ላይ ያገኘው ሀብትና ንብረት፣ ያጋጠመው ደስታና ሀዘንም ቋሚ አለመሆኑን በእርግጠኝነት ካረጋገጠ በኋላ፣ በዚህ እሳቤና በዚህ ግንዛቤ ነው በዓለማዊ ሕይወትና በመደሰቻዎቿ ውስጥ በአስተማማኝ እርምጃ የሚጓዘው፡፡ በመሆኑም ያፈራው ሀብት እጁ ላይ እንጂ ልቡ ውስጥ ገብቶ የተደላደለ አለመሆኑን፣ ያመለጠውም ሆነ ያገኘው ዓለማዊ ደስታ የማይጎዳው መሆኑን በተመለከተ ውስጣዊ እምነት ከመቋጠር ጋር፣ ከገደቡ ሳያሳልፍ በልኩ ለመደሰትና ለመጠቀም በማያቋርጥ ጥረት ውስጥ ይኖራል ማለት ነው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِّكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ [الحديد: 22-23]}

https://www.path-2-happiness.com/am

«በምድርም፣ በነፍሶቻችሁም፣ መከራ (ማንንም) አትነካም፣ ሳንፈጥራት በፊት በመጽሐፍ የተመዘገበች ብትኾን እንጂ፤ ይህ በአላህ ላይ ገር ነው። (ይህ ማሳወቃችን) ባመለጣችሁ ጸጋ ላይ እንዳታዝኑ፤ አላህም በሰጣችሁ ነገር (በትዕቢት) እንዳትደሰቱ ነው፤ አላህም ኩራተኛን፣ ጉረኛን ሁሉ አይወድም።» [አል ሐዲድ፡22-23]

በዚህም በመደሰቻዎች፣ በመጠቀሚያዎችና በፍላጎት ማርኪዎች ይጠቀምና ከአላህ (ሱ.ወ.) ምንዳ ያገኛለታል። ዓለማዊ ሕይወትና የወዲያኛው የአክራ ሕይወት፣ አካላዊና ሥጋዊ ደስታ ከመንፈሳዊና ሕሊናዊ ደስታ ጋር፣ ደስተኝነትና መታደል ከዓለማዊ መደሰቻዎች ጋር፣ ደስተኛነትና ውስጣዊ እፎይታም እርሱ ዘንድ እርስ በርስ የተሳሰሩ ይሆናሉ።

3- ዩኒቨርስ

መስለም ሰው በዩኒቨርስ ግንዛቤ አስተውሎው ወደ ሦስተኛውና የመጨረሻው ምዕራፍ የሚሸጋገር ሲሆን፣ ይህም በዚሪያው ያለው መላው ፍጥረተ ዓለምና ሕላዊ ነው። የሚቀጥለውን የአላህ (ሱ.ወ.) ቃል በማስተዋልና በመስተንንም ይጀምራል፡-

﴿قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتِ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ [يونس: 101]

«:- በሰማያትና በምድር ያለውን (ታምር) ተመልከቱ፤ በላቸው፣ ታምራቶችና አስፈራሪዎችም፣ ለማያምኑ ሕዝቦች አይጠቅሙም።» [ዩኒስ፡ 101]

በማስከተልም ቀደም ሲል ባደረገው አስተውሎና ማስተንተን፣ የተፈጠረበትን ዓለማዊና የመኖሩን እውነታ አስመልክቶ ከደረሰበት ውጤት ጋር ተመሳሳይ ወደ ሆነ ውጤት ይደርስ ዘንድ የአላህን (ሱ.ወ.) ፍጥረታትና ድንቅ ሥራዎችን እንዲያስተውልና እንዲያስተነትን ጥሪ የሚያደርጉ በአስርቶች የሚቆጠሩ ቁርካኔዊ አንቀጾችን ማጥናት ይቀጥላል። ስለ ዩኒቨርስ የሚኖረው ግንዛቤም ሁለት የተሟሉ እውነታዎችን ከመረዳት መንደርደር

እንዳለበትም ግልጽ ይሆንለታል። እነሱም፡-

አንደኛው እውነታ፡ አላህ (ሱ.ወ.) በአካባቢው የሚገኙ አብዛኞቹን ነገሮች ለርሱ ግልጋሎት የገራለት የመሆኑ እውነታ ነው። ስለሆነም ለርሱ የተሰጠው ብልጫ በአንዳንድ ልዩ መለዎቹ ብቻ ላይ የተወሰነ ሳይሆን፣ እነዚህን ፍጥረታት ለርሱ ጥቅም፣ ብልጽግናውንና እድገቱን እውን ለማድረግ ለግልጋሎቱ የተገሩለት ወደማድረግም የሚሸጋገር ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهْرَةَ وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجْدِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ [لقمان: 20]

«አላህ በሰማያት ያለውንና በምድርም ያለውን ሁሉ፣ ለናንተ ያገራላችሁ፣ ጸጋዎቹንም ግልጽም ድብቅም ሲኾኑ የሞላላችሁ፣ መኾኑን አታዩምን? ከሰዎችም ያለ ዕውቀትና ያለ መሪ፣ ያለ ግልጽ መጽሐፍም በአላህ የሚከራከር አልለ።» [ሉቅማን፡20]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ [النحل: 12]

«ለናንተም ሌሊትንና ቀንን፣ ፀሐይና ጨረቃንም፣ ገራላችሁ፣ ከዋክብትም በፈቃዱ የተገሩናቸው፤ በዚህ ውስጥ ለሚያውቁ ሕዝቦች በእርግጥ ታምራቶች አልለ።» [አል ነሐል፡12]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ [الملك: 15]

«እርሱ ያ ምድርን ለናንተ የተገራች ያደረገላችሁ ነው፤ በጋራዎችና በመንገዶችዎም ኺዱ፣ ከሲሳዩም ብሉ፤ (ኋላ) መመለሻውም ወደርሱ ብቻ ነው።» [አል ሙልክ፡ 15]

መስለሙ በብዙ ቁርካኔዊ አንቀጾች ውስጥ ይህ ዩኒቨርስና ያጠቃለላቸው ነገሮች ሁሉ ለርሱ ጥቅም የተገሩ መሆናቸውን የሚያመለክቱ አንጻባራቂ ማስረጃዎችን ያገኛል። ይህም ዩኒቨርስን መላመድና ለጥቅሙ መግራት ለሰው ልጅ የግድ አስፈላጊ መሆኑን የሚጠቁም ሲሆን፣ በውስጡ ሊደርሱ በሚችሉ አደጋዎችና አስቸጋሪ

የሰብአዊነት ሃይማኖት

«ሙሉ ሕይወቴ ያጣሁትን ራሴን እስላም ውስጥ አገኘሁ፤ በዚያ ቅጽበትም ለመጀመሪያ ጊዜም ሰው መሆኔ ተሰማኝ። ከሰው ልጅ ተፈጥሮ ጋር የተጣጣመ በመሆኑ ሰውን ወደ «ሰውነት» ተፈጥሮው የሚመልስ ሃይማኖት ነው።»

ማርቲን ሌንግስ
እንግሊዛዊ ፈላስፋ

ሁኔታዎች ተስፋ መቁረጥ የተከለከለ መሆኑንም በውስጡ ይዟል። እናም ተፈጥሮ ለደካማው የሰው ልጅ የማያቋርጥ ፈታኝ ባለጋራ አይደለችም፤ ሰውም በፊናው ተፈጥሮን ለጥቅሙ በመግራት ላይ እንጂ ሙሉ ለሙሉ በቁጥጥሩ ስር ለማዋል የማያቋርጥ ትግል በማድረግ ላይ አይደለም።

ሁለተኛው እውነታ፡ ዩኒቨርስ ምስጢራቱን ሙሉ በሙሉ ለሰው ልጅ ገና ያልገለጠ የመሆኑ እውነታ ነው። የተገሩለትና ያሳካቸው ብዙ ነገሮች ቢኖሩም የዩኒቨርሱ ሌሎች አያሌ ጎኖች ከሰው ልጆች ግንዛቤ ከዕውቀቱና ከቁጥጥሩ ውጭ ናቸው። ፍጥረተ ኃላም በመላእክትና በጋኔኖች (በጅንን) የተሞላ ነው። የሰው ልጅ ትክክለኛ ምንነታቸውን ብቻ ሳይሆን መኖራቸውንም ጭምር ለማወቅ ከግንዛቤው ውጭ የሆኑ ሌሎች ፍጥረታትም ሊኖሩ ይችላሉ። ከዚህ ዩኒቨርስ ታላቅ ግዝፈት አንጻር የሰው ልጅ በውስጡ የሚይዘው ቦታ ይህ ነው ሊባል ከማይችል አንዱት የአቶም ቅንጣት የሚያክል አይደለም።

በነዚህ ሁለት እውነታዎችም ሙስሊሙ በዙሪያው ስላለው ዩኒቨርስ ያለው እይታ የተሟላ ይሆናል። ከተቀሩት ፍጥረታት መካከል የተሰጠውን ልዩ ቦታም በሚገባ ይገነዘባል። አላህ (ሱ.ወ.) ሰውን፣ በውስጡ የሚገኙ አብዛኞቹ ፍጥረታትን ለርሱ የተገሩ ያደረገው ዩኒቨርስና የመላው ፍጥረተ ኃላም ማዕከል አድርጎታል። በተመሳሳይ መልኩም በዩኒቨርሱ ውስጥ አንዳንዶቹ በሮች ለርሱ ዝግ የመደረጋቸውን፣ እጹብ ድንቅ ተሰጥአውና ድንቅ ችሎታው የፈለገውን ያህል ቢመጥቅ እነዚያን በሮች ማንኳኳት ፈጽሞ የማይችል የመሆኑን እውነታም ይገነዘባል።

የሰው ልጅ በዙሪያው ከሚገኙት

ጋር የሚኖረውን ግንኙነት በላቀ የጨዋነት ባሕርይና ምሉእ በሆኑ ስነምግባሮች የሚመራ መሆኑን አለበት። ግንኙነቶቻቸውን በሥርዓተ አልበኝነት የሚመሩ ግለሰቦች፣ ለደንብና ለመመሪያ የማይገዛ ሚዘናዊ ያልሆነ ግንኙነት ስለሚኖራቸው ሁሉም የችግር፣ የስቃይና ያልተገራ ሻካራ ሕይወት ይመራሉ። ከሌሎች ጋር ያላቸው ትስስር በራስ ወዳድነት፣ በምቀኝነት፣ በክፉ ጥርጣሬ፣ በሴረኝነትና በመጠላለፍ . ላይ የተመሰረተ ነው። ይህ ሁሉ የሰውን ልጅ ደስተኝነትና እፎይታን የሚነሳው ሲሆን፣ ሁሉም በማያቋርጥ የጭንቀት፣ የድብርት፣ የውጥረት ሁኔታ ውስጥ እየተሰቃየ እንዲኖር ያደርገዋል። እናም እፎይታና ደስተኝነት ከወዴት አባቱ?! አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡

﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥-٣٤﴾ [فصلت: ٣٥-٣٤]

«መልካሚቱና ክፉይቱም (ጠባይ) አይተካክሉም፤ በዚያች እርሷ መልካም በሽነችው ጠባይ (መጥፎይቱን) ገፍትር፤ ያን ጊዜ ያ ባንተና በርሱ መካከል ጠብ ያለው ሰው፣ እርሱ ልክ እንደ አዛኝ ዘመድ ይሾናል።» [ሐ.ሚም አልሰጅዳህ:34-35]

ሕይወቱንና ግንኙነቶቹን በመብትና ግዴታ መርሕ ላይ ያደራጀው ሰው ግን ግዴታዎቹን እየፈጸመና፣ መብቶቹን በገዛ ፈቃዱ ለቀቅ እያደረገ፣ ያጠፋበትንም በይቅርታ እያለፈ ኑሮውን ይመራል።

የሰብአዊ ክብርና የስነምግባር ሃይማኖት

«ለዚህ ነው እስላምን የመረጥኩት፤ በእጸዱና በጥላው ስር ደስተኝነትና እርካታ ይሰማኝ ዘንድ . . መንፈስን ከገላ የማይነጥል፣ ነፍስንም ከሥጋ የማይለይ ሃይማኖት መከተሌ ይታወቀኝ ዘንድ በእርግጥ እስላምን ተቀብያለሁ። እስላም መልካም ስነምግባርንና በርሱ መታነጽን የሚያበረታታና ወደዚያ የሚገፋፋ፣ ለሰብአዊ ክብርና ለጥበቃው ጥሪ የሚያደርግ የጠራ ሃይማኖት መሆኑ ለኔ በቂዬ ነው። ለዚህም ስል ከአላህ በስተቀር ሌላ አምላክ አለመኖሩንና ሙሉ መድም ባሪያውና መልክተኛው መሆናቸውን መስክራያለሁ፤ በዚህ ላይ ሆኜም ከጌታዬ ጋር እገናኛለሁ።»

ፋታን ሞሴይህ
ፈረንሳዊ ፈላስፋ

ይህን በማድረጉም ያለጥርጥር ደስተኛ ሰው ይሆናል። ውዴታ ከመሰል ሰብአዊ ፍጡራን ጋር በሚኖረው በይነሰባዊ ግንኙነት ውስጥ በሚኖሩት ደረጃዎች ቁንጮ ደረጃ ይይዛል። ውዴታ፡- ፍቅር፣መግባባት፣አብሮነትና መተሳሰብ ማለት ነውና። የሰው ልጅ የተስተካከለ ሚዘናዊ ተፈጥሮም ይህ ነው።

የደስተኝነት መንገድ . . የሰው ልጅ ከራሱ፣ከሕይወትና ከፍጥረተ ዓለሙም ጋር የሚያደርገው እርቅ ነው።

የሰው ልጅ በዚህ እምነቱ ከፈጣሪው፣ከገዛ ራሱና በዙሪያው ካለው ፍጥረተ ዓለም ጋር ይታረቃል። በቅድሚያ ለአላህ (ሱ.ወ.) አገልጋይ ባሪያ የመሆኑን እውነታ የሚገነዘብና ተገቢ ግዴታዎችን በመፈጸም ላይ የተሰማራ ነው። ሁለተኛም የተቀሩ ፍጥረታትን ለርሱ ጥቅም የተገሩ በማድረግ አላህ (ሱ.ወ.) ያከበረው ፍጡር የመሆኑን እውነታ በማወቁ የራሱን ልክና ደረጃ የሚረዳ፣ለርሱ ወደ ተፈጠረው ጀነት ከመመለሱ በፊት ይፈተን ዘንድ ወደ መሬት የወረደ መሆኑን፣ይህችን ምድር የማልማትና ለሰው ልጆች ኑሮ ገር የማድረግ ኃላፊነት የተሰጠው መሆኑንም

የእስላም ጸጋ

«አንድ ሰው ከሚረካባዎች ጸጋዎች መካከል፣አላህ ልቡን ለእስላም ክፍት አድርጎ ከሚያስፋለት ጸጋ የሚበልጥበት በዚህ ዓለም ላይ የለም። በብርሃኑ ተመርቶ የዛሬውን ዓለም ሕይወትና የወዲያኛውን ዓለም ሕይወት እውነታዎች ለመመልከት ይበቃል። በዚህም እውነትን ከሐሰት፣የመታደልንም መንገድ ከዕድለ በስነት መንገድ ይለያል። አላህ ለቸረኝ፣ውስጤን በደስተኝነት በሞላው፣በዚህ የተንገረገገና በፍሬ ዓይነቶች በተሞላ ታላቅ ጥላ - በእስላም ውስጥ ያለው የእስላማዊ ቤተሰብነትና ወንድማማችነት ጥላ ስር የማረፍ ዕድል ላጎናጸፈኝ አምላክ፣እርሱን ለማመስገን በፊቴ እደፋለሁ።»

ማርሼላ ማይክል አንጅሎ እንግሊዛዊት ተዋናይት

የሚገነዘብ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٦١﴾ [هود:61]}

«እርሱ ከምድር ፈጠራችሁ፤ በውስጧ እንድታለሙዋትም አደረጋችሁ፤ ምሕረቱንም ለምኑት፤ከዚህም ወደርሱ ተመለሱ፤ጌታዬ ቅርብ፣(ለለመነው) ተቀባይ ነውና አላቸው።»[ሁድ:61]

በተጨማሪም ሥጋዊ ፍላጎቶችን ሽሪዓው ባስቀመጠው ገደብና አስፈላጊ በሆነ መጠን ብቻ መጠቀምን ራሱን እንዲያለማምድና እንዲያሰለጥንም ኃላፊነት ተጥሎበታል። ፈጣሪ አምላክን፣ነፍስንና ፍጥረተ ዓለምን በተመለከተ ወደዚህ የተሟላ ግንዛቤ ከደረሰን ዘንዳ፣ይህንን ግንዛቤ በተግባር በመተርጎም ልንደርስበት የምንችለው ውጤት ምን እንደሚሆን መጠየቅ አሁን ተገቢያችን ይሆናል። የሰው ልጅ ይህንን እውነታ ከተገነዘበ በኋላ ደስተኝነት በሁለቱም ሕይወቶች ማለትም በዱንያና በኣክራም፣ከአላህ (ሱ.ወ.) ውዴታ፣ትእዛዛቱን ከመፈጸምና እርሱ ባስቀመጠው ገደብ ውስጥ ከመወሰን . . ጋር የተቆራኝ ነው። የአካልና የነፍስ ፍላጎቶችን፣የግለሰብና የማሕበረሰብ ፍላጎቶችንም፣የዱንያ ሕይወት ግንባታንና የኣክራ ሕይወት ግንባታንም ሚዘናዊና ተመጣጣኝ በማድረግ ብቻ ይደረስበታል። ዱንያ የትግል፣የሥራና የመፈተኛ አገር በመሆኗ በዚህች ዓለም ላይ ሊገኝ የሚችለው ተድላና ደስተኝነት ደረጃው ያሻውን ያህል ቢሆን ጎደሎ

happiness.com/am

መሆኑን፤ የወዲያኛው የአክራ ሕይወት የምርመራ አገር በመሆኑ ምርመራውን በስኬት ያለፈ ሰው ዘላለማዊውንና ምሉእ የሆነውን ተድላና ደስተኝነት የሚጎናጸፍ መሆኑን ወደሚያረጋግጥ ድምዳሜ መድረሱ የግድ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{يُبَيِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾}

«ጌታቸው ከርሱ በኾነው እዝነትና ውዴታ በገነቶችም ለነሱ በውስጥዎ የማያቋርጥ መጠቀሚያ ያለባት ስትኾን ያበስራቸዋል።» [አል ተውቡ፡21-22]

የሰው ልጅ እርጋታና እርካታ ይሰማው ዘንድ፤ በዱንያና በአክራም ጥሩ ሕይወት ለመኖር፤ ኢማንና መልካም ሥራ የግድ አስፈላጊ ይሆናሉ። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾}

«ከወንድ ወይም ከሴት፤ እርሱ አማኝ ኾኖ በጎን የሠራ፤ መልካም ኑሮን በእርግጥ እናኖረዋለን፤ ይሠሩትም ከነበሩት ነገር በመልካሙ ምንዳቸውን እንመነዳቸዋለን።» [አል ነሐል፡97]

የደስተኝነት መንገድ ጠቋሚ ምልክት፦

በአላህ (ሱ.ወ.) የማመን መንገድ የሆነውን እውነተኛውን የደስተኝነት መንገድ እስኪ እንተዋወቅ። በጉዞው ወቅት የተረጋጋንና ኃያል ወኔ የሰነቅን እንሆን ዘንድ፤ የዚህ መንገድ አቅጣጫ አመለካከት የሆኑ አንዳንድ ጠቋሚ ምልክቶችን ማብራራት ተገቢ ይሆናል፦

1- የአላህ (ሱ.ወ.) መንገድ ነው፦

አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَأَنَّ هٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْشَرُوا عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذٰلِكُمْ وَصَلْتُ بِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾}

«ይህም ቀጥተኛ ሲኾን መንገዴ ነው፤ ተከተሉትም፤ (የጥመት) መንገዶችንም አትከተሉ፤ ከ(ቀጥተኛው) መንገዱ እናንተን ይለያዩዎችኋልና። ይኸችሁ ትጠነቀቁ ዘንድ በርሱ አዘዛችሁ።» [አል አንዓም፡153]

እናም የደስተኝነትና የመታደል መንገድ የአላህ (ሱ.ወ.) መንገድ፤ ለፍጡራን አገልጋዮቹ ያስተላለፋቸው - እርሱ የሚበጃቸውን ከሁሉም በላይ ዐዋቂ ነና - መመሪያዎቹ ነው። የአላህን መንገድ የሚተውና በተለያዩ ሰው ሠራሽ መንገዶች ደስተኝነትንና መታደልን የሚመኝ ሰው፤ ያልታደለ መናጢ መሆኑ ጥርጥር የለውም። ከርሱ መንገድ ውጭ በምንም ዓይነት ተድላና ደስተኝነት ሊሞኖር አይችልም። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{فَمَنِ اتَّبَعَ هٰذَآ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذٰلِكُمْ فَإِنَّ لَّهُ مَعِيشَةً شَنَآءًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَعْمَىٰ ﴿١٢٤﴾}

«ከኔም የኾነ መሪ ቢመጣላችሁ፤ መሪየን

እምነትና የስነልቦና ጤንነት

«ብላፋት ሠላሳ ዓመታት ውስጥ የከሰለጠነው ዓለም ሕዝቦች የተለያዩ ግለሰቦች የምክር አገልግሎት ሰጥቻለሁ። በመቶዎች የሚቆጠሩ ሕመማንን አካሚያለሁ። በመካከለኛው የዕድሜ ክልል ማለትም ሰላሳ አምስት ዓመት ከሆናቸው መካከል የችግሩ መንገድና የሕመሙ መነሻ ኢኮሎጂካልና በሃይማኖት ትምህርቶች ላይ ማመጽ ያልሆነ አንድም አልገጠመኝም። እያንዳንዱ ታማሚ የበሽታው ሰለባ የሆነው ሃይማኖት የሚያስገኘውን የመንፈስ እርካታና ውስጣዊ መረጋጋት የተነፈገ በመሆኑ ነው ማለት ይቻላል። ከነዚህ መካከል ወደ እምነቱ ተመልሶ ሕይወትን ለመጋፈጥ በሃይማኖት ትእዛዛትና እገዳዎች ሳይታገዝ የተፈጠሰ አንድም ሰው አልነበረም።

ካርል ቢዮንግ
ታዋቂ ሳይካትሪስት

https://www.path-2-happiness.com/am

የተከተለ አይሳሳትም፤ አይቸገርምም። ከግሣዬም የዞረ ሰው፣ ለርሱ ጠባብ ኑሮ አልለው፤ በትንሣኤም ቀን ዕውር ኾኖ እንቀሰቅሰዋለን።» [አል ጣሃ፡123-124]

ደስተኝነትና መታደል የርሱን መንገድ ለያዘና መመሪያውን ለተከተለ ሰው ብቻ ነው። ዘላለማዊ ዕድለ ቢስነትና ስቃይ ደግሞ ከስመ ገናና ታዋቂ ከዋክብት አንዱ ተደርጎ ቢታይ እንኳ፣ ከመንገዱ ፊቱን ያዞረና ክርሱ ያፈነገጠ ሰው ዕጣ ፈንታ ነው።

2- አካላዊ ደስታንና መንፈሳዊ ደስታን የሚያጠቃልል መንገድ ነው።

ሰው የሥጋና የነፍስ ውሐድ መሆኑ ይታወቃል። ሁሉም የየራሳቸው የሆነ ቀለብ አላቸው። አንዳንድ መንገዶችና ፍልስፍናዎች ለነፍስ ፍላጎቶች ከፍተኛ ትኩረት በመስጠት ሥጋዊ ፍላጎቶችን በከፍተኛ ደረጃ ያጣጥላሉ። ይህም ታላቅ አደጋን አስከትሏል። ዘመናዊው ቁስ አካላዊነት ደግሞ በተቃራኒው የመንፈስና የነፍስ ፍላጎቶችን ከነአካቴው ውድቅ አድርጎ ለሥጋ ወይ ለገላ ብቻ የሚፈልገውን ሁሉ ሰጠ። በዚህም ከፍተኛ ቁጥር ያላቸውን ሰብአዊ ፍጡራን ለሥጋዊ ፍላጎቶችና ለአካላዊ መደሰቻዎች ብቻ ወደ ተፈጠሩ እንስሳት ደረጃ እንዲዘቅጡ ተደረጉ። ወይም ወደ ግሉዝ ቁሳቁስነት ተቀየሩ። የእስላም መንገድ ግን ነፍስና መንፈስን በመለኮታዊ ብርሃን ይቀልባል፤ አካልንም ይንከባከባል፤ ፍላጎቶችን ጥሩና ሐላል በሆነ ማርኪያ ያጠግባል።

{وَأَتَّبِعْ فِيمَا ءَاتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ} [القصاص: ٧٧]

«አላህም በሰጠህ ሀብት የመጨረሻይቱን አገር ፈልግ፤ ከቅርቡም ዓለም ፋንታህን አትርሳ፤ አላህም ወደ አንተ መልካምን እንዳደረገልህ (ለሰዎች) መልካምን አድርግ።» [አል ቀሶስ፡77]

ነቢዩ ﷺ፣ ሰልጣን አልፋሪሲ (ረ.ዐ.)፡ «ለፈጣሪ ጌታህ ግዴታ አለብህ፤ ለራስህ ነፍስም ግዴታ አለብህ፤ ለቤተሰብህም ግዴታ አለብህ፤ እናም ለሁሉም ባለመብት ተገቢውን ፈጽም።» [በቡኻሪ የተዘገበ] ያሉትን አባባል ተቀብለው አጽድቀዋል።

3- የደስተኝነትና የጀግንነት መንገድ ነው።

የኢማንን ጥፍጥፍ የቀመሰ ሰው፣ አንገቱ ላይ ጎራዴ ቢደረግ እንኳ ፈጽሞ ሊተወው አይችልም። የፈርዖን ድግምተኞች አምነው የመታደሉን መንገድ ሲይዙ ፈርዖን እንዴት እንደዛተባቸው ተመልከቱ፤ ቁርኣን ውስጥ እንደሚከተለው ቀርቧል፡

{فَلَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلَبَتَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيَّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى} [طه: ٧١]

«እጆቻችሁንና እግሮቻችሁን በማናጋት (ግራና ቀኝን በማፈራረቅ) እቆርጣችኋለሁ፤ በዘመባባም ግንደች ላይ እስቅላችኋለሁ፤ ማንኛችንም ቅጣቱ በጣም ብርቱ፤ የሚቆይም መኾኑን ታውቃላችሁ አላቸው።» [ጣሃ፡71]

ምላሸቸው ግን በጽናት የተሞላ ነበር።

{قَالُوا لَنْ تُؤْفِكَ عَلَيْنَا مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا} [طه: ٧٢]

«ከመጡልን ታምራቶችና ከዚያም ከፈጠረን (አምላክ)፤ ፈጽሞ እንመርጥህም፤ አንተም የምትፈርደውን ፍረድ፤ የምትፈርደው በዚች በአነስተኛይቱ ሕይወት ብቻ ነው አሉ።» [ጣሃ፡72]

የደስተኝነትን መንገድ መርጠው ከያዙ ከአጭር ጊዜ በኋላ ይህን የመሰለ ጽናት የተላበሱት፣ የዚህን ኢማን ጥፍጥፍ ስለቀመሱና በአመለካከታቸውና በውሳኔያቸውም ግልጽ የሞት ዛቻና አደጋ በታጋጠባቸው ሁኔታ ውስጥ እንኳ ይበልጥ ጽኑና እርግጠኞች እንዲሆኑ ስለ አደረጋቸው ነው።

4- ደስተኝነት ውስጣዊ መረጋጋትና የልብ እፎይታ ነው።

ያለ ሕሊና ዕረፍት፣ ያለ ውስጣዊ መረጋጋትና እፎይታ ደስተኝነት አይኖርም። እነዚህ ደግሞ ኢማን በሌለበት የሚታሰቡ አይደሉም። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡

{هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لَيَزِدَّادُوا إِيْمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا} [الفتح: ٤]

«እርሱ በምእመናን ልቦች ውስጥ ከእምነታቸው ጋር እምነትን ይጨምሩ ዘንድ፣ እርዳታን ያወረደ ነው፤ ለአላህም የሰማያትና የምድር ሰራዊቶች አልሉት፤ አላህም ዐዋቂ ጥበብኛ ነው።» [አል ፈትሕ፡4]

እምነት በሁለት በኩል ደስተኝነትን ያስገኛል። አንደኛው የዕድለ ቢስነትና የመናጢነት አደገኛ መንስኤዎች በሆኑት በኃጢአትና በወንጀል አረንጓዴ ውስጥ ከመዘፈቅ ይጠብቃል። አንድ ሰው ልቡ በፈጣሪ አምላኩ ከማመን የተራቀቀ እስከሆነ ድረስ፣ አንድን ሰው ሥጋዊ ፍላጎቶችና እኩይ ዝንባሌዎቹ ወደ

አጥጋቢ ምላሽ

«ለመንፈስና ቁስ አካል አስቸጋሪ ጥያቄዎች እስላም ውስጥ አርኪና አሳማኝ መልሶችን አግኝቷለሁ። ልክ እንደ ነፍስና እንደ መንፈስ ሁሉ ለአካልም መፈጸም ያለብን ግዴታ እንዳለብንም ለማወቅ በቅቻለሁ። በእስላም አመለካከት አካላዊ ፍላጎቶች፣ የሰው ልጅ ጠንካራ፣ አምራችና ንቁ ሆኖ ይኖር ዘንድ ሊረኩ የሚገቡ ተፈጥሯዊ ፍላጎቶች ናቸው። እስላም ለነፍስ እርካታን እውን በሚያደርግና በአላህ ትእዛዛት እንድትገዛ በሚያስችላት ጤናማ መደላድል ላይ የታነጹ መሰረታዊ መርሆዎችን አነሯል። ለአብነት ያህል ጋብቻ እስላም ውስጥ ወሲባዊ ፍላጎቶችን ለማርካት ብቸኛው መንገድ ነው። ሰላት፣ ጸም፣ አምልኮዎችና በአላህ ማመን ደግሞ የሰውን ልጅ መንፈሳዊ ጎን የሚያረኩ መሳሪያዎች ናቸው። በዚህም የሰው ልጅ ክቡር የሆነ ሕይወት ይመራ ዘንድ ግዴታ የሆነው ሚዘናዊነት ይረጋገጣል።»

ሮዝማሪ ሃው
እንግሊዛዊት ጋዜጠኛ

path-2-happiness.com/am

እምነትና ጭንቀት አይገናኙም

«የውቅያኖስ ተለዋዋጭ ሞገዶች ታች ያለውን ጥልቁን ክፍል ጸጥታ ፈጽሞ አያደፈርሱም፤ ስላሙንም አያናጋም። በአላህ ያለውን እምነቱን በእውነት ጥልቀት እንዲኖረው ያደረገ ሰውም እንደዚያ ነው። ለጭንቀት አይበገርም። ሚዘናዊነቱን የጠበቀ ነው። ቀናት ሊያመጡ የሚችሉትን ነገሮች ሁሉ ለመጋፈጥም ዘውትር ዝግጁ ነው።»

ዊልያም ጄምስ አሜሪካዊ ፈላስፋ

አደጋ የማይጎትቱት ስለመሆኑ ዋስትና የሚሰጥ ምንም ነገር የለም። ሁለተኛ፦ ኢማን ከደስተኝነት አበይት መስፈርቶች ሁለቱን ማለትም ውስጣዊ መረጋጋትና የልብ እፎይታን የሚሰጥ መሆኑ ነው። በችግሮችና በቀውሶች ማዕበል ሲናወጡ መዳኛና መጠጊያው ኢማን ብቻ ነው። ኢማን በሌለበት የፍርሃትና የጭንቀት መንስኤዎች እየጨመሩ ይሄዳሉ። ከኢማን ጋር ግን ከአላህ (ሱ.ወ.) በስተቀር ሊፈሩት የሚገባ አንዳች ነገር አይኖርም።

አማኝ የሆነ ልብ፤ በአላህ ላይ የሚተማመን በመሆኑ ማንኛውንም አስቸጋሪ ሁኔታ አቅልሎ ይመለከታል። ከኢማን የተራቆተ ልብ ግን ከዛፋ እንደ ረገፈ ቅጠል በነፋስ ወዲያና ወዲህ የሚላጋ ይሆናል። ከሞትና ይህችን ዓለም ለቆ ከመሰናበት ይበልጥ ሰውን የሚያስፈራ ምን ነገር ይኖራል?! በአማኝ ሰው ዘንድ ግን ሞት የመረጋጋት መንስኤ እንጂ የፍርሃት መነሻ አይደለም። ልቡ በኢማንና በአላህ ፍራቻ (በተቅዋ) ለተሞላ ሰው ሞት ምኑም አይደለም!!

ኢማን በሰው ልጅ የሰራ አካላት የሰላም የደህንነትና የመረጋጋት ስሜትን ይዘራል። አማኝ ሰው፤ እውነተኛ እምነቱ የአላህን ረድኤት፤ ጥበቃውንና እንክብካቤውን በተሰፋ የመጠበቅ የማያቋርጥ ስንቅ ስለሚያቀርብለት፤ ደህንነት የሚሰማውና የተረጋጋ ሆኖ ነው በአላህ መንገድ የሚጓዘው። ምንጊዜም አላህ (ሱ.ወ.) በረድኤቱና በእገዛው ከርሱ መሆኑ ይሰማዋል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ} [الأنفال: ١٩]
«አላህም ከምእመናን ጋር ነው።» [አል አንፋል: 19]
አማኝ ሰው የፈለገ ዓይነት ችግር

ቢደርስበት፤ የፈለገ ፈተና ቢያጋጥመው፤ በአንጸባራቂ ብርሃን ያሸበረቁ የአላህ መጽሐፍና ቃሎቹ፤ የነፍስያውን ጉትጎታና የአካላቱን ሕመም ለማስወገድ ዋስትናው ናቸው። እናም ፍርሃትና ስጋቱ በሰላምና መረጋጋት ይለወጣል። ዕድለ ቢስነትና ጭንቀቱ በተድላና በደስተኝነት ይቀየራል። በመሆኑም የምድር ሀብት በሙሉ ቢሰጠው እንኳ ሊያገኝ የማይችለውን ስነልቦናዊና መንፈሳዊ ደስተኝነት ወደሚያጎናጽፈው እፎይታ ይመራዋል።

5- ከዱንያ ሕይወት ወደ መደሰቻ ጀነት የሚደረግ የደስተኝነት ጉዞ፦

የሰዎች ሕይወት ሦስት እርከኖች እንዳሉት ይታወቃል። አንደኛው የዱንያ ሕይወቱ፤ ሁለተኛው ከሞተ በኋላ የሚጀምረው የመቃብር ሕይወቱ፤ ሦስተኛው የትንሳኤ ቀን ሕይወቱ ናቸው። የደስተኝነትና የመታደል መንገድም በነዚህ ሁሉ እርከኖች ውስጥ ያልፋል። የዱንያውን አስመልክቶ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} [النحل: ٩٧]

«ከወንድ ወይም ከሴት፤ እርሱ አማኝ ኾኖ በጎን የሠራ፤ መልካም ኑሮን በእርግጥ እናኖረዋለን፤ ይሠሩትም ከነበሩት ነገር በመልካሙ ምንዳቸውን እንመነዳቸዋለን።» [አል ነሐል: 97]

ይህም ሀብትና ንብረቱ ትንሽ ቢሆን እንኳ፤ በመንፈስ እርካታ፤ በሕሊና እፎይታ፤ በውስጣዊ ሰላምና መረጋጋት፤ በአላህ ላይ በሚኖረው መተማመንና በእርግጠኝነቱ አማካይነት፤ በዚህች ዓለም ሕይወቱ ደስተኛ የሆነ የተረጋጋ ሕይወት እንዲኖር እናደርጋለን ማለት ነው። አማኙ በመቃብር ሕይወቱ የሚያገኘውን ደስተኝነት በተመለከተ ደግሞ አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ.) ከአላህ መልክተኛ ﷺ በስተላለፉት ተከታይ ሐዲስ ውስጥ እናገኛለን፦ « መ-እምን ሰው መቃብሩ ውስጥ በእርግጥ ለምለም ጨፌ ውስጥ ነው፤ በመቃብሩ ውስጥ ሰባ ክንድ ይሰፋለታል፤ እንደ ሙሉ ጨፈቃም ይበራለታል።» [አልባኒ «ሐስን» ብሎታል]

የመዳኛ ወደብ

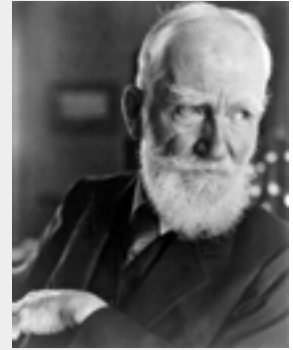

«አንድ ሙስሊም ቁርአንን በጥልቀት ባነበበና፤ እስላማዊ የዕባዳ ግዴታዎችን በሐቀኝነት በፈጸመ ቁጥር፤ በእስላም ጉዞው ወደ መዳኛው አስተማማኝ ወደብ ያመራል። በመረጋጋትና በእርካታ ባቡር ይሳፈርና የሰይጣን ተንኮል ከርሱ ይርቃል።»

ከሸቦክ ክላይ አሜሪካዊ ቦክሰኛ

የዛሬው ዓለምና የወዲያኛው ዓለም ሕይወት ሃይማኖት

«ዐዋቂ የሆነ ሰው በተፈጥሮው ወደ እስላም ያዘነበላል። [እስላም] የዚህን ዓለም ሕይወትና የወዲያኛውን ዓለም ሕይወት ጉዳዮችን እኩል አድርጎ የሚመለከት ብቸኛው ሃይማኖት ነው።»

በርናንድ ሾው እንግሊዛዊ ጸሐፊ

በወዲያኛው የአክራ ዘላለማዊ ሕይወቱ የሚጠብቀውን መታደልና ደስተኝነት በተመለከተ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَنِي الْخَلْقِ خَلِيدِينَ فِيهَا مَا دَامَتْ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَحْذُورٍ ﴿١٧٠﴾}

«እነዚያም ዕድለኞቹማ ጌታህ ከሻው (ጭማሬ) ሌላ፣ ሰማያትና ምድር እስከ ዘወተሩ ድረስ፣ በውስጡ ዘውታሪዎች ኾነው በገነት ውስጥ ይኖራሉ። የማይቋረጥ ስጦታን ተሰጡ።» [ሁድ፡108]

በዚህች ዓለማዊ ሕይወት ደስተኝነትን ሲታደሉ፣ በመጭው የአክራ ዘላለማዊ ሕይወት ደግሞ መታደልን ተቀዳጅተዋል።

ስለዚህም እስላም ለሰው ልጅ ዘላለማዊ የሆነ ደስተኝነትንና መታደልን፣ ዛሬ ለሚኖረው ሕይወቱ ደስተኝነትን፣ በወዲያኛው የአክራ ሕይወቱም መታደልን ይዘላት ነው የመጣው። አላህ ዘንድ ያለው በላጭና ዘላለማዊ ነው። ይህም ብቻ ሳይሆን አላህ (ሱ.ወ.) የዱንያንና የአክራን ደስተኝነትና መታደል፣ በመካከላቸው ግጭትና ቅራኔ ሳይኖር የተሳሰሩና የተቆራኙ አድርጓቸዋል። ይህች የዱንያ ሕይወት ወደ አክራና በትንሣኤው ቀንም ወደ ታላቁ መታደልና ደስታ የምታደርስ መንገድ ነች። የዘላለማዊ መታደልና የደስተኝነት መንገድ በዱንያም ሆነ በአክራ አንድ መንገድ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾}

«የቅርቢቱን ዓለም ምንዳ የሚፈልግ የኾነ ሰው፣ አላህ ዘንድ የቅርቢቱና የመጨረሻይቱ ምንዳ አልለ። አላህም ሰሚ ተመልካች ነው።» [አል ኒሳል፡ 134]

በቅርቢቱ ሕይወት ለደስተኝነት የሚያበቁ መረማመጃዎች በእስላም፦

ዛሬ በምንኖረው ሕይወት ለመታደልና ደስተኝነትን ለማግኘት በእስላም ውስጥ በርካታ መረማመጃዎችና ምክንያቶች ይገኛሉ። ከነዚህም መካከል፦

1- በተውሒድና በአላህ በማመን የሚገኝ ደስተኝነት፦

ተውሒድ የሚያስገኘውን እፎይታ የሚመስል እፎይታ፣ ተውሒድ የሚያላብሰውን ውስጣዊ መረጋጋት የመሰለ ውስጣዊ መረጋጋትም የለም። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾}

«እነዚያ ያመኑና እምነታቸውን በበደል ያልቀላቀሉ፣ እነዚያ ለነርሱ ጸጥታ አላቸው፣ እነሱም የተመሩ ናቸው።» [አል አንዓም፡ 82]

እናም በሚኖረን የተውሒድ ምሉእነት ደረጃና መጠንም በዱንያና በአክራም መድሀኒና መረጋጋትን፣ መታደልና ደስተኝነትን እናገኛለን። አላህ (ሱ.ወ.) በተውሒዱ ልክ የባለቤቱን ልብ የሚያስፋና ደስተኝነትን የሚያስገባበት ሲሆን፣ አላህ ይጠብቀንና ሽርክ ደግሞ በባለቤቱ ላይ ወደ ከፍታ ቦታ የሚወጣ ሰውን እንደሚያጋጥመው ዓይነት የልብ ጥበንና ጭንቀት ያስከትልበታል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

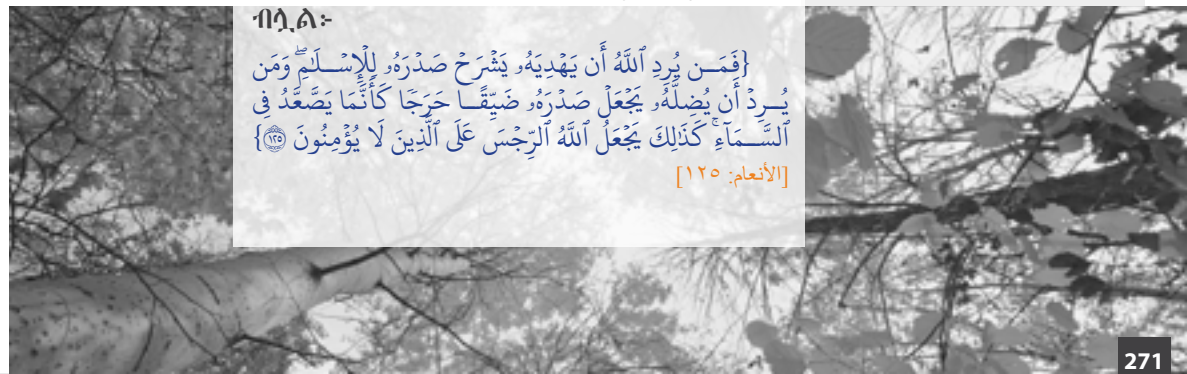
{فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾}

ውስብስብነት የሌለው ዐቂዳ

«የእስላም እምነት (ዐቂዳ)፣ በርሱ ማመን በሁሉም ዓይነት ግራ መጋባት፣ ስጋትና ፍርሃት ላይ መንገድ የሚዘጋ፣ በያንዳንዱ ነፍስ ውስጥ መረጋጋትን የሚዘራ ቀለል ያለ አንድ እምነት ነው። የዚህ እምነት በርም ለማንም ሰው ክፍት ነው። በዜግነቱ ወይም በቆዳ ቀለሙ ምክንያት ማንም ሰው ከርሱ አይከለክልም። በዚህ መልኩም እያንዳንዱ ሰው፣ በእኩልነት፣ የዓለማትን ጌታ አላህን በመፍራት ደረጃ ካልሆነ በስተቀር ማንም በማይበላለጥበት ፍትሐዊ የእኩልነት መሰረት ላይ በቆመው በዚህ መለኮታዊ እምነት ጥላ ስር ቦታውን ያገኛል።»

ነዝሚ ሉቃ ግብጻዊ ፈላስፋና አሳቢ

«አላህም ሊመራው የሚችውን ሰው፣ ደረቱን (ልቡን) ለእስላም ይክፍትለታል፤ ሊያጠመውም የሚችውን ሰው፣ ደረቱን ጠባብቶ ጋራው ወደ ሰማይ ለመውጣት እንደሚታገል፤ ያደርገዋል። እንደዚሁ አላህ በነዚያ በማያምኑት ላይ ርክስትን ያደርጋል።» [አል አንዓም:125]

አላህ (ሱ.ወ.) ልቡን ለእስላም አስፍቶለት ክርሱ ዘንድ የሆነ ብርሃን የፈነጠቀለት ሰውና፤ በሽርክና በጣዖታዊነት፣ በግልጽ ጥመትና አላህን (ሱ.ወ.) በመርሳት ጽልመት ውስጥ የሚዳክር ሰው ፈጽሞ እኩል አይደሉም። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{أَفَمَن شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِٖٓ قَوِيلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مّبِينٍ ﴿٢٢﴾ [الزمر: 22]}

«አላህ ደረቱን ለእስላም ያስፋለትና እርሱም ከጌታው ዘንድ በብርሃን ላይ የኾነ ሰው፣ (ልቡ እንደ ደረቀ ሰው ነው?) ልቦቻቸውም ከአላህ መውሳት ለደረቁ ሰዎች ወዮላቸው፤ እነዚያ በግልጽ መሳሳት ውስጥ ናቸው።» [አል ዙመር:22]

በሽርክ ጨለማ ውስጥ ሙት የነበረና አላህ (ሱ.ወ.) በቸርነቱና በእዝነቱ በተውሐድ ሕያው ያደረገው ሰው፣ ፈጽሞ በማይወጣ ሁኔታ በሽርክ ጨለማ ውስጥ ሰምጦ እንደቀረ ሰው አይደለም። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{أَوْ مِّن كَٰنَ مَيِّتًا فَأُحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّارِ ۚ كَمَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ [الأنعام: 122]}

«ሙት የነበረና ሕያው ያደረግነው፣ ለርሱም በሰዎች መካከል በርሱ የሚኼድበትን ብርሃን ያደረግንለት ሰው፣ በጨለማዎች ውስጥ ከርሷ የማይወጣ ኾኖ እንዳልለ ሰው ብጤ ነው? እንደዚሁ ለከሃዲዎች ይሠሩት የነበሩት ነገር ተጌጠላቸው።» [አል አንዓም:122]

2- የአላህ (ሱ.ወ.) ውዳሴ፣ እርሱን መማጽንና ወደርሱ መቃረብ፦

የሰው ልጅ የፈለገውን ያህል ዓለማዊ መጠቀሚያና መደሰቻ ቢሰጠው፣ ያሻውን ያህል የመደሰቻና የእርካታ ማግኛ መንገዶችን ቢታደል፣ ከአላህ (ሱ.ወ.) መንገድ የራቀ እስከሆነ ድረስ እውነተኛውን ደስተኝነት ማግኘት አይችልም። እውነተኛ ደስተኝነትና እርካታ ማግኘት የሚችለው ወደ አላህ (ሱ.ወ.) ሲቀርብ፣ በውዳሴው ጥላ ስርና በርሱ አፀድ ውስጥ ሲሆን ብቻ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ۗ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾ [الرعد: 28]}

«(እነሱም) እነዚያ ያመኑ፣ ልቦቻቸውም አላህን በማውሳት የሚረኩ ናቸው፤ ጌቱ አላህን በማውሳት ልቦች ይረካሉ።» [አል ረዕድ:28]

ለምን ቢባል፦ «ልብ ውስጥ ወደ አላህ (ሱ.ወ.) ፊትን መመለስ ብቻ የሚያሰባስበው መዋለል ይገኛል። ለብቻው ገለል ሲልም በርሱ መጽናናት ብቻ የሚያስወግደው ብቸኝነትና መብዘንም አለበት። እርሱን የማወቅና በፍጹምነት እርሱን የመግዛት ደስተኝነት ብቻ የሚያስወግደው ሐዘንም ይገኝበታል። ወደርሱ መሰባሰብና ክርሱ ወደርሱ መሸሽ ብቻ የሚያረጋጋው ጭንቀትም አለበት። ትክክለኛ እግዳውንና ውሳኔውን ወደ መቀበልና ክርሱ ጋር እስከሚገናኝበት ጊዜ ድረስ በዚያ ላይ መታገስ ብቻ የሚያጠፋው የቁጭት እሳትም አለበት። ተፈላጊው እርሱ ብቻ እስኪሆን ድረስ የማይገታ ብርቱ ፍላጎትም አለበት። በርሱ ፍቅር፣ ወደርሱ በመመለስ፣ ዘውትር እርሱን በማውሳትና በእርግጠኝነት ለርሱ ፍጹም በመሆን ብቻ የሚሸፈን እጦትም ይገኝበታል፤ ዱንያና በርሷ ውስጥ ያለው ሁሉ ቢሰጠው እንኳ ያንን እጦት ፈጽሞ መሸፈን አይችልም።» (1)

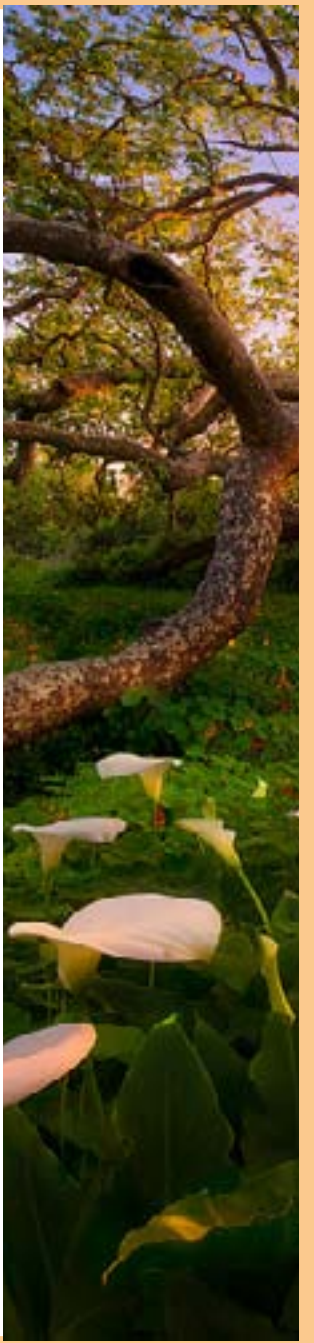
3- መልካም ሥራ፦

አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَّآبٍ ﴿٢٩﴾ [الرعد: 29]}

«እነዚያ መኑትና መልካም ሥራዎችን የሠሩት፣ ለእሱ ደግ ኑሮ፣ መልካም መመለሻም አላቸው።» [አል ረዕድ:29]

(1) እብን አልቀይም፣ መዳሪጅ አስሳሊኪን፣ ገጽ 743

እውነተኛው ደህንነት

«... መስላችሁ ምን ሆኖ መሆኑን ለሌሎች ለማሳወቅ ስትችሉ ለራስዎም ስትችሉ ይህም ማሳወቅ ነው።»

ሎራን ቡሥ እንግሊዛዊት የሕግ ባለሙያ

እነዚያ ክልሶቻቸው በአላህ፣ በመላእክቱ፣ በመጽሐፍቱ፣ በመልክተኞቹና በመጨረሻው ቀን ያመኑና ይህን እምነት በመልካም ሥራዎች ማለትም አላህን መውደድ፣ እርሱን መፍራት፣ እርሱን ብቻ ተስፋ ማድረግ በመሳሰሉ የልብ ሥራዎችና ሶላትን በመሳሰሉ አካላዊ ሥራዎች በተግባር ያረጋገጡ ሰዎች የተሟላ እፎይታና የተሟላ መረጋጋት ይታያሉ። ይህም በዱንያና በአክራ ሕይወታቸው ከአላህ (ሱ.ወ.) ውዴታና ከበራታውን የተቸሩ በመሆናቸው ነው። ስለዚህም ከእኛም ጋር በመልካም ሥራ ላይ መሰማራት ይኖርብናል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّٰلِحِينَ وَالنَّصَارَىٰ مَن ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ} [المائدة: ٦٩]

«እነዚያ ያመኑና እነዚያም ይሁዳውያን የኾኑ፣ ሳቢያናቸው፣ ክርስቲያናቸው፣ (ክነርሱ) በአላህና በመጨረሻው ቀን ያመኑና መልካምን ሥራ የሠራ ሰው፣ በነርሱ ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነርሱም አያዝኑም።» [አል ማአዳህ:69]

ነቢዩ ﷺ እርካታና እፎይታቸውን በሶላትና በአምልኮተ-አላህ (በእባዳ) ውስጥ ያገኙ የነበረ ሲሆን ይህንን በማስመልከት እንዲህ ብለዋል፦ «ቢላል ሆይ! ለሶላት የመጨረሻውን ጥሪ (እቃማህ) አድርግና በርሱ እፎይ አስኘን፤ አርካን።»

4- ልገሳ የደስተኝነት ምስጢር ነው።

ይህ በተግባር የታየና የተረጋገጠ ጉዳይ ነው። ለሌሎች በጎ የሚሠራ ሰው ከሰው ሁሉ ደስተኛ መሆኑና በምድር ላይ ከሌሎች ይበልጥ ተቀባይነት የሚቸረው ሰው መሆኑን እናውቃለን። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ} [آل عمران: ٩٢] «የምትወዱትን እስክምትለግሱ ድረስ በጎ ሥራን አታገኙም። የምትለግሱትን ማንኛውንም ነገር፣ አላህ ያውቀዋል።» [አሊ. ዒምራን:92]

ልገሳ የተለያዩ ገጽታዎች አሉት። ገንዘብ መስጠትን አላህ (ሱ.ወ.) አንዱ የእስላም ማእዘን አድርጎ ከሀብታሙ ተወስዶ ለድሃው የሚከፈለውን ዘካ በግዴታነት ደንግጓል። ይህ ልገሳም ጉራና መመገቢያ በማይኖርበት ሁኔታ ለአላህ (ሱ.ወ.) ልቦናን ፍጹም በማድረግ ከሚወዱት ነገር እንዲሆንም ደንግጓል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ} [البقرة: ٢٦٤]

«እናንተ ያመናችሁ ሆይ! . . ምጽዋቶችሁን በመመገቢያና በማስከፋት አታበላሹ።» [አል በቀራህ: 264]

ልገሳውም በገንዘብ ላይ ብቻ የሚወሰን ሳይሆን ወደ ሁሉም ዓይነት ልገሳ በመስፋት ገንዘብን፣ ምግብን፣ ዕውቀትና ጉልበትንም ያጠቃልላል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَيُطْعَمُونَ الْطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا} {إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا} [الإنسان: ٨-٩]

«ምግብንም፣ ከመውደዳቸው ጋር ለድካ፣ ለየቲምም፣ ለምርኮኛም፣ ለእስረኛም ያበላሉ። የምናበላችሁ ለአላህ ውዴታ ብቻ ነው፤ ከናንተ ዋጋንም ማመስገንንም አንፈልግም።» [አል ደህር:8-9]

ምጽዋትና ልገሳ ሌላው ቀርቶ በፈገግታና በጥሩ ፊት ብቻ እንኳ ሊገለጽ ይችላል። ነቢዩ ﷺ ፦ «ወንድምህን በፈካ ፊት በፈገግታ መቀበል ሶደቃ (ምጽዋት) ነው።» [በትርምዚ የተዘገበ] ብለዋል። በተጨማሪም ነቢዩ ﷺ ፦ «የወንድሙን ጉዳይ ለማሳካት የተሰማራን ሰው አላህ የርሱ ጉዳይ አስፈጻሚ ይሆንለታል። ለአንድ ሙስሊም አንድን ችግር የፈታለት ሰው፣ በዚያ ከትንሳኤው ቀን ችግሮች አንዱን ችግር ያስወግድለታል። የአንድን ሙስሊም ገበያ የሸፈነለትን ሰው፣ አላህ በትንሳኤው ቀን ገበያውን ይሸፍንለታል።» ብለዋል። [በአቡ ዳወድ የተዘገበ] ይህ ልገሳ በዓለማዊ ሕይወትም ደስተኝነትን የሚያጎናጽፍ መሆኑ ጥርጥር የለውም። አንዳች ቁሳዊ ጥቅም ለማግኘት ወይም ለጉራና ለመመገቢያ የሚለገስ ከሆነ ግን መስሎ ቢታይ እንኳ ምንም ዓይነት ደስተኝነት አያስገኝም።

5- በአላህ (ሱ.ወ.) ላይ መመካት (ተወኩል) የደስተኝነት መክፈቻ ቁልፍ ነው።

ሰው ብዙ ጊዜ አንድ ነገር ለማድረግ ፈልጎ የአቅም ማነስ ወይም ያለመቻል ስሜት ይጠናወተውና የፈለገውን ለማድረግ ይቻል ዘንድ አቅም ባለውና በሚተማመንበት ሌላ ወገን መታገዝን አስፈላጊ ሆኖ ያገኛል። ለዚህ ከአላህ (ሱ.ወ.) የበለጠ ብርቱ

https://www.path-2-happiness.com/am

ኃይልና ረዳኢ ከቶም የት አለና?! የሰማያትና የምድር ግዛት በእጁ ወደ ሆነው የሻውን ነገር የማድረግ ፍጹማዊ ሥልጣን የርሱ ብቻ ወደ ሆነው ኃይሉ ቻይ ጌታ ወደ አላህ መጠጋትና በርሱ ላይ መተማመን የደስተኝነት መክፈቻ ቁልፍ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ} [يس: ٨٢]

«ነገሩም፣ አንዳችን በሻ ጊዜ፣ኹን ማለት ነው፤ ወዲውኑ ይኾናልም።» [ያሴ.7:82]
ለዚህም ነው አላህ (ሱ.ወ.) በርሱ ላይ ብቻ እንድንተማመንና በርሱ ብቻ እንድንመካ ያዘዘን። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} [المائدة: ٢٣]

«ምእመናንም እንደ ኾናችሁ በአላህ ላይ ተመኩ አሉ።» [አል ማእዳህ:23]
ከርሱ ወዲያ መተማመኛ የለም፤ መጠጊያና መመኪያም በርሱ በቃ። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا} [النساء: ٨١]

«በአላህም ላይ ተጠጋ፤ መጠጊያም በአላህ በቃ።» [አል ኒሳእ:81]
ይህን ማድረግ ያለ ጥርጥር እርካታን፣ እፎይታን፣ መረጋጋትን፣ መብቃቃትን፣ ደስተኝነትንና ሞክረው ያዩት ብቻ የሚያውቁትን ስኬታማነት ያስጨብጣል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا} [الطلاق: ٢-٣]

«አላህንም የሚፈራ ሰው፣ ለርሱ መውጫን ያደርግለታል። ከማያስበውም በኩል ሲሳይን ይሰጠዋል። በአላህም ላይ የሚጠጋ ሰው፣ እርሱ በቂው ነው፤ አላህ ፈቃዱን አድራሽ ነው፤ አላህ ለነገሩ ሁሉ የተወሰነ ጊዜን በእርግጥ

አድርጓል።» [አል ጦላቅ:2-3]
ተወኩል በተጨማሪም ከተረገመው ሰይጣን በአላህ (ሱ.ወ.) መጠበቅንም ያስገኛል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ} [النحل: ٩٩]

«እርሱ በነዚያ ባመኑትና በጌታቸው ላይ በሚጠጉት ላይ ለርሱ ሥልጣን የለውምና።» [አል ነሐል:99]

ከጠላት ጥቃትም ይከላከላል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ} ۖ فَاتَّقِلُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ} ۚ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۚ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا اللَّهَ ۚ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} [آل عمران: 173-175]

«እነዚያ ሰዎቹ ለነርሱ፦ ሰዎች ለናንተ (ጦርን) አከማችተዋልና ፍሩዋቸው ያሉዋቸውና (ይህም) እምነትን የጨመረላቸው፣ በቂያችንም አላህ ነው፤ ምን ያምርም መጠጊያ! ያሉ ናቸው። ከአላህም በኾነ ጸጋና ችሮታ ክፉ ነገር ያልነካቸው ኾነው ተመለሱ፤ የአላህንም ውዴታ ተከትተሉ፤ አላህም የታላቅ ችሮታ ባለቤት ነው። ይሃችሁ፣ ሰይጣን ብቻ ነው፤ ወዳጆቹን ያስፈራራችኋል፤ አትፍሩዋቸውም፤ ምእመናንም እንደኾናችሁ ፍሩኝ።» [አሊ ዒምራን:173-175]

የተወኩል ምስጢርና እውነታው የልብ በአላህ ላይ ብቻ መተማመንና በርሱ

«ሌሎችን መርዳት የስነልቦና ውጥረትን እንደሚፈውስ የሚያረጋግጡ ሳይንሳዊ ጥናቶች አሉ። በስነልቦና መስክ ኤክስፐርት የሆኑ ሰዎች እንዲረጋገጡት፣ አንድ ሰው ሌሎችን መርዳት የነርብ ውጥረትን ይቀንሳል። ይኸውም በሌሎች እገዛ ላይ መሰማራት «አንድራጌ» የተባለ ሆርሞንን መመንጨት የሚያፋጥን ሲሆን ሆርሞኑ የደስተኝነት ስሜትና ንቃት እንዲሰማ የሚያጋዝ ነው። አሜሪካ የሚገኘው «ጤንነትን የማላቅ» ተቋም የቀድሞ ዳይሬክተር አለን ሌክስ፣ አንድ ሰው ሌሎችን ሲረዳ ስለ ግላዊ ጭንቀቶቹና ውጥረቶቹ ማሰብን የሚቀንስ በመሆኑና በዚህም የመንፈስ እርካታ የሚሰማው በመሆኑ፣ ሌሎችን መርዳት የነርብ ውጥረትን እንደሚቀንስ ያረጋግጣል።»

https://www.path-2-happiness.com/am

ብቻ መመካት ነው። ልቡ ክርሱ በስተቀር በሌላ ላይ ከመተማመንና ከመጠጋት የጸዳ እስከሆነ ድረስ ውጤትን ከሳቢያ ለመጠበቅ መረማመጃ ምክንያቶችን (አስባብ) ሁሉ መጠቀም ጉዳት አያስከትልበትም። በተመሳሳይ መልኩም ልቡ በሌላ ላይ እየተንጠላጠለ፣ በሌላ እየተመካና ወደ ሌላ እየተጠጋ በአንደበቱ «ተወከልቱ ዐለልሏህ»፣ በአላህ ላይ እተማመናለሁ ማለቱ ምንም አይጠቅመውም። በምላስ መተማመንና በልብ መተማመን የተለያዩ ነገሮች ናቸውና።

6- ደስተኝነት በእርግጠኝነት (የቂን) እና በአላህ ላይ በመተማመን ውስጥ ነው።

ኢማን ለአማኝ ሰው እርግጠኝነትንና ሙሉ በሙሉ በአላህ (ሱ.ወ.) ላይ መተማመንን እውን ያደርግለታል። ይህም በራስ መተማመንን ስለሚያላብሰውና ነገሩ ሁሉ በአላህ (ሱ.ወ.) እጅ መሆኑን ስለሚረዳ በዚህ ሕይወቱ ውስጥ ምንም ነገር አያሰጋውም። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ [الأنعام: 17]}

«አላህም በጉዳት ቢነካህ፣ ለርሱ (ለጉዳቱ) ክርሱ በቀር ሌላ አስወጋጅ የለም፤ በበጎም ነገር ቢነካህ እርሱ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።» [አል አንዓም: 17]

ሙእምን ሰው፣ ለርሱ የተጻፈው ሲሳይም በአላህ (ሱ.ወ.) እጅ ውስጥ ብቻ መሆኑንም በእርግጠኝነት ይገነዘባል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{لَتَمْسَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوتِنَا مَا لَكُمْ وَنَحْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَاتَّبِعُوا عِندَ اللَّهِ الزَّيْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ [الْعنكبوت: 17]}

«ከአላህ ሌላ የምትግዝቡት፣ ጣይታትን ብቻ ነው፤ ውሸትንም ትቀጣጥፋላችሁ፤ እነዚያ ከአላህ ሌላ የምትግዝቧቸው ለናንተ ሲሳይን ሊሰጧችሁ አይችሉም፤ ስለዚህ ሲሳይን ከአላህ ዘንድ ብቻ ፈልጉ፤ ተገዙትም፤ ለርሱም አመስግኑ፤ ወደርሱ ትመለሳላችሁ።» [አል ሀንብ: 17]

በምድር ላይ የሚንቀሳቀስ ማንኛውንም ፍጥረት የመመገብ ዋስትናን አላህ (ሱ.ወ.) ለራሱ ወስዷል። አላህ

(ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦﴾ [هود: 6]}

«በምድርም ላይ ምንም ተንቀሳቃሽ የለችም፣ ምግቧ በአላህ ላይ ቢኾን እንጂ፤ ማረፊያዋንም፣ መርጊያዋንም፣ ያውቃል፤ ሁሉም ግልጽ በኾነው መጽሐፍ ውስጥ ነው።» [ሀ.ድ: 6]

ምግቡን ራሱ ተሸክሞ ማምጣት የማይችል ፍጥረት ቢሆን እንኳ አላህ (ሱ.ወ.) ይመግበዋል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَكَايْنٍ مِّن دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ [الْعنكبوت: 60]}

«ከተንቀሳቃሽም ምግቧን ለመሸከም የማትችለው ብዙ ናት፣ አላህ ይመግባታል፤ እናንተንም፣ (ይመግባል)፤ እርሱ ሰሚው ዐዋቂው ነውና።» [አል ሀንብ: 60]

ለርሱ የተመደበው ሲሳይ የግድ የሚመጣለት መሆኑንና ይህም ምንም ጥርጣሬ የሌለበት እውነት ስለመሆኑም እርግጠኛ ይሆናል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾ [الذاريات: 22-23]}

«ሲሳይችሁም፣ የምትቀጠሩትም (ፍጻኔ ምንጭ) በሰማይ ውስጥ ነው። በሰማይና በምድር ጌታም እምላለሁ፣ እርሱ እናንተ እንደምትናገሩት ብጤ እርግጠኛ ነው።» [አል ዛርያት: 23]

አላህ (ሱ.ወ.) ሲሳይን ለሰዎች ሁሉ ወስኖና መጥኖ የከፋፈለላቸው መሆኑንም በእርግጠኝነት ይገነዘባል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ [سبا: 36]}

«በላቸው፦ ጌታዬ ሲሳይን ለሚሻው ሰው ያስፋል፤ ያጠባልም፤ ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች አያውቁም።» [ሰላም: 36]

አላህ (ሱ.ወ.) ሁሉም በጥሩውና በመጥፎውም የሚፈትነው መሆኑንም የማያወላውልና የጸና እምነት ያምናል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾ [الأنبياء: 35]}

«ነፍስ ሁሉ ሞትን ቀማሽ ናት፤ ለመፈተንም በክፉም በበጎም እንሞክራችኋለን፤ ወደኛም ትመለሳላችሁ።» [አል አንቢያ: 35]

የአላህ (ሱ.ወ.) ርህራሄና እዝነቱ ባይኖር ኖሮ በአስከፊ ሁኔታ እንደሚጠፋም ይረዳል።

ዕድሜው ረዘመም አጠረ፣ በዚህች ዓለም ላይ ተላላፊ እንግዳ መሆኑን፣ ያለ አንዳች ጥርጥር ወደ ወዲያኛው ዓለም እንደሚሸጋገርም ያውቃል። ስለዚህም በዚህ ዓለም ላይ ሕይወቱን የሚመራው ከዚህ መሰረታዊ መርህ በመነሳት ነው።

አማኝ ሰው የሞት ቀጠሮና ውሳኔው በአላህ (ሱ.ወ.) እጅ ብቻ መሆኑን በእርግጠኝነት ስለሚያውቅ ሞትን አይፈራም። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تُمُتْ فِي مَمَاتِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ [الزمر: ٤٢]}

«አላህ ነፍሶችን በሞታቸው ጊዜ ይወስዳል፤ ያችንም ያልሞተችውን በእንቅልፏ ጊዜ፤ (ይወስዳታል)፤ ታዲያ ያችን ሞትን የፈረደባትን ይይዛታል፤ ሌላይቱንም እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ ይለቃታል፤ በዚህ ውስጥ ለሚያስተነትኑ ሕዝቦች ምልክቶች አሉበት።» [አል

ዘመር:42]

ሙእምን ሰው፣ ሞት ፈጽሞ ሊሸሹት የማይቻልና የማይቀር እውነታ መሆኑንም በእርግጠኝነት ያውቃል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ [الجمعة: ٨]}

«ያ ክርሱ ምትሸሹት ሞት፣ እርሱ በእርግጥ አግኛችሁ ነው፤ ከዚያም ሩቁንና ቅርቡን ዐዋቂ ወደሽነው (ጌታ) ትመለሳላችሁ፤ ትሠሩትም የነበራችሁትን ሁሉ ይነግራችኋል በላቸው።» [አል ጁመ:9:8]

ሞት ተወስኖ በተጻፈለት ቀነቀጠሮ እንጂ የማይመጣ መሆኑንም ይረዳል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَحْزِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ [النحل: ٦١]}

«አላህም ሰዎችን በበደላቸው በያዛቸው ኖሮ፤ በርሷ (በምድር) ላይ ከተንቀሳቃሽ ምንም ባልተወ ነበር፤ ግን እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ ያቆያቸዋል፤ ጊዜያቸውም በመጣ ወቅት፣ አንዲትን ሰዓት አይቆዩም፤ አይቀደሙምም።» [አል ነሐል:61]

የኑሮ ውጣ ውረዶችን አይፈራም፤ ጠላቱ በአንድ ክንድ ወይም ከዚያ ባነሰ ርቀት ወደርሱ የቀረበ ቢሆን እንኳ ከአላህ (ሱ.ወ.) በስተቀር ማንንም አይፈራም። ፈርዖንና ሰራዊቱ ወደ ነቢዩ ሙሳ ﷺ የደረሱበትን ቅጽበት አስመልክቶ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالظَّهَادِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾ وَلَإِذَا نَفَخْنَا ثُمَّ الْآخَرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ [الشعراء: ٦١-٦٧]}

«ሁለቱ ጭፍሮችም በተያዩ ጊዜ፣ የሙሳ ንዶች እኛ (የፈርዖን ሰዎች) የሚደርሱብን ነን፤ አሉ። (ሙሳ)፦ ተወው! ጌታዬ ከኔ ጋር ነው፤ በእርግጥ ይመራኛል አለ። «ወደ ሙሳም ባሕሩን በበትርህ ምታው ስንል ላክንበት፤ (መታውና) ተከፈለም፤ ክፍሉም ሁሉ እንደ ታላቅ ጋራ ሾነ። እዚያም ዘንድ ሌሎችን አቀረብን። ሙሳንና ክርሱ ጋር ያሉትንም ሰዎች፣ ሁሉንም አዳን። ከዚያም ሌሎቹን አሰጠምን። በዚህ ውስጥ ታላቅ ታምር አለበት፤ አብዛኞቻቸውም አማኞች አልነበሩም።» [አል ሹዐራ:61-67]

የእርግጠኞች ሁሉ ቁንጮ የሆኑት ሙሐመድ ﷺ ጠላታቸው ወደ እግሮቹ ቢመለከት ሊያገኛቸው በሚችልበት ሁኔታ ውስጥ ሆነው፤ መሸሪኮቹ ሊገድሏቸው እያሳደዱቸው፣ አብሯቸው ዋሻው ውስጥ ለሚገኙት ባልደረባቸው ለአቡበክር (ፈ.ዐ.) የተናገሩትን በማስመልከት አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

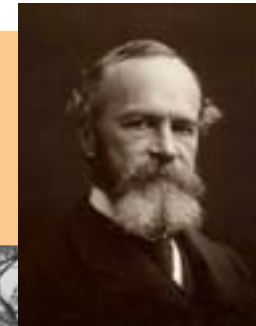
{لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدُوهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾ [التوبة: ٤٠]}

«አትዘን፤ አላህ ከእኛ ጋር ነውና ባለ ጊዜ፣ አላህ እርካታውን በርሱ ላይ አወረደ፤ ባላያችኋቸውም ሰራዊት አበረታው፤ የነዚያንም የካዱትን ሰዎች ቃል ዝቅተኛ አደረገ፤ የአላህም ቃል እርሷ ከፍተኛ ናት፤ አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።» [አል ተወብህ:40]

እምነት . . እና ሕይወት

«እምነት የሰውን ኑሮ ለማገዝ የግድ መኖር ካለባቸው ኃይሎች አንደኛው ነው። እርሱን ማጣት ደግሞ የሕይወትን ጣባዎች ለመጋፈጥ ድክመት መኖሩን ማስጠንቀቂያ ነው።»

አርነስት ሬይኔህ
ፈረንሳዊ ታሪክ ጸሐፊ

ቁሳዊ ሥልጣኔዎች
ይውደሙ

https://www.path-2-happiness.com/am

«እስላም በመርሆዎች መረጋጋትን ነፍስ ውስጥ እንደሚዘራ አረጋግጫለሁ። ቁሳዊ ስልጣኔ ግን በምንም ነገር ስለማያምኑ ባለቤቶቹን ወደ ቀበጠ ተስፋ ይመራቸዋል። በራሳቸው ቁሳዊ መመዘናዎች ስለሚመዘኑት፣ አውሮፓውያን የእስላምን እውነታ እንዳልተረዱም አረጋግጫለሁ።»

ሮገፍህ ዶባኬይ

ስዊዘርላንዳዊ አሳቢና ጋዜጠኛ

7- ወደ መቀበልና በተሰጡት መርካት (ሪዲ) የደስተኝነት መግቢያ በር ነው።

ደስተኝነት አላህ (ሱ.ወ.) የሰጠውን ወደ መቀበልና ባለው መርካት ነው። መብሰልሰል፣ መቆጨትና መከፋት ግን የሰውን ሕይወት፣ መንፈሱንና ስሜቱን የሚበክል መርዝ ነው። በተሰጡት ዕጣ ፈንታ ረክቶ የአላህን ውሳኔና እርሱ የመረጠውን ወደ መቀበል (ሪዲ) የደስተኝነት፣ የእርካታ፣ የእፎይታና የመታደል መግቢያ በር ነው። ይህ እርካታ የሰው ልጅ የሚያጋጥመውን ሁሉ በጎ፣ አስደሳች፣ ገንቢና ጠቃሚ እንዲሆን ያደርጋል። ይህ ሲሆንም ነፍሱ ከፈጣሪ ጌታዋ በስተቀር ከሌላ ምንም አትከፎልም፣ ባመለጣት ዓለማዊ ደስታም አትቆጭም። በአላህ ውሳኔ ረክቶ ጥረትና ትጋቱን እየቀጠለ መልካሙን ሁሉ ከጌታው ይለምናል። ሪዲ የተለያዩ መልኮች ያሉት ሲሆን፣ አንዳንዶቹ የሚከተሉት ናቸው።

ሀ) አላህን በጌትነት፣ እስላምን በሃይማኖትነት፣ ሙሐመድን በነቢይነትና በመልክተኝነት ወደና ረክቶ መቀበል አንዱ ነው። ይህን ወደና ረክቶበት ያልተቀበለ ሰው፣ በማያቋርጥ ጭንቀትና የግራመጋባት ሁኔታ ውስጥ ይኖራል። ነቢዩ እንዲህ ብለዋል። «አላህን በጌትነት፣ እስላምን በሃይማኖትነት፣ ሙሐመድን በመልክተኝነት ወደና ረክቶ የተቀበለ ሰው የኢማንን ጣዕም ቀምሷል።» [በቡኻሪ የተዘገበ] የኢማንን ጥፍጥና ያልቀመሰ ሰውም የደስተኝነትን ጣዕም አልቀመሰም፤ ሕይወቱ የመከፋትና የጭንቀት ሕይወት እንደሆነ ይቀጥላል። የአላህን ጌትነት ወደ መቀበል ማለት በአላህ (ሱ.ወ.) መኖር ማመን፣ የፈጣሪ አምላክን ኃያልነት፣ ጥበቡን፣ ችሎታውን፣ ፍጹማዊ ዕውቀቱን፣ መልካሞቹን ስሞቹን ማወቅ ማለት ነው። በርሱ ማመንን፣ አምልኮቱንና ለርሱ ብቻ ተገዥ መሆንን በእርካታ መቀበል ማለት ነው። ይህን ያላደረገ ሰው፣ አላህ ይጠብቀንና በጥርጣሬና በግራ መጋባት፣ በሕመምና በጭንቀት ውስጥ የሚኖር ነው።

ለ) የአላህን ፍርድና ሽሪዓውን በእርካታ ወደ

መቀበል ሌላው የሪዲ ገጽታ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል።

{فَلَا وَرَبَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا} [النساء: ٦٥]

«በጌታህም እምላለሁ (አላህ በራሱ መማሉ ነው)፤ በመካከላቸው በተከራከሩበት ፍርድ እስከሚያስፈርዱህ፤ ከዚያም ከፈረድከው ነገር በነፍሶቻቸው ውስጥ ጭንቀትን እስከማያገኙና ፍጹም መታዘዝን እስከሚታዘዙ ድረስ አያምኑም (ምእመን አይኾኑም)።» [አልኒሳ: 65]

የሰው ልጆች፣ የሚበጃቸውን ሁሉ የሚያውቀው ፈጣሪያቸውን ሕግጋት ትተው ሰው ሠራሽ በሆኑ ጎጂና ጎደሎ ሕግጋትና ሥርዓቶች በመተዳደራቸው፣ ብዙ አስከፊ ችግሮችንና የሕይወት ፈተናዎችን ለመጋፈጥ፣ ስቃይ አበሳቸውንም ለመጋት ተገደዋል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል።

{أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ} [المك: ١]

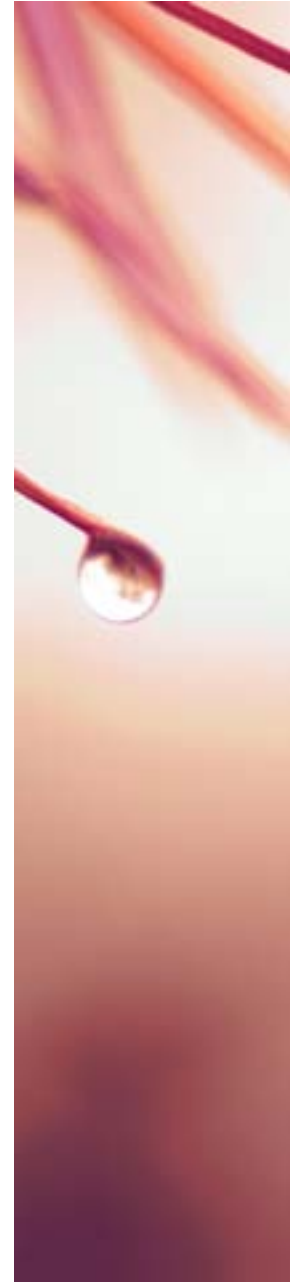
«የፈጠረ አምላክ እርሱ ዕውቀተ ረቂቁ፣ ውስጥ ዐዋቂው ሲኾን (ምስጢርን ሁሉ) አያውቅምን?» [አልሙልክ: 14]

ሐ) የአላህን (ሱ.ወ.) ፍርድና ቅድመ ውሳኔውን ወደ በእርካታ መቀበልም ሌላው የሪዲ ገጽታ ነው። እናም ሙስሊም ሰው ከአላህ (ሱ.ወ.) መሻትና ቅድመ ውሳኔ ውጭ ምንም ነገር እንደማያገኘውና እርሱ ልቡን እንደሚመራው በውስጡ እርግጠኝነትን ስለሚያሳድር የአላህን ቀደምትና ቀደር በጸጋና በውዴታ ይቀበላል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል።

{مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ} [التغابن: ١١]

«ከመከራም (ማንንም) አይነካም፤ በአላህ ፈቃድ ቢኾን እንጂ፤ በአላህም የሚያምን ሰው፣ ልቡን (ለትዕግስት) ይመራዋል፤ አላህም ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነው።» [አል ተጋቡን: 11]

ሙስሊሙ ችግርና መከራን ከአላህ በስተቀር ማስወገድ የሚችል አለመኖሩን በእርግጠኝነት ስለሚያውቅ የአላህን ቀደምትና ቀደር (ሁሉም ነገር

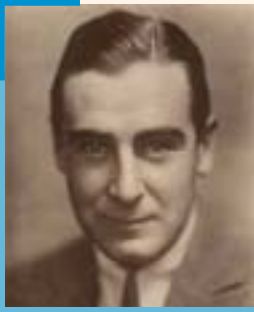
https://www.path-2-happiness.com/am

በርሱ ዕውቀት፣ በርሱ መሻትና ቅድመ ውሳኔ ብቻ የሚፈጸም መሆኑን) በጸጋና በእርካታ ይቀበላል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَأِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ [يونس: 107]}

«አላህም ጉዳትን ቢያደርስብህ፣ ክርሱ ሌላ ለርሱ ገላጭ የለውም፤ በጎንም ነገር ቢሻልህ፣ ለችሮታው መላሽ የለም፤ ከባሮቹ የሚሻውን በርሱ ይለይበታል፤ እርሱም መሐሪ አዛኝ ነው።» [ዩኑስ: 107]

በጣም አስደናቂው ነገር፣ እምነት አማኝ ከአላህ (ሱ.ወ.) የተወሰነለትን ዕጣ ፈንታ ወዶ በእርካታ እንዲቀበል፣ ችግርና መከራን በትዕግስት እንዲያሳልፍ፣ የአላህን (ሱ.ወ.) ጸጋና ቸርነቱን እንዲያመሰግን የሚያደርገው መሆኑ ነው። ይህን ውስጣዊ እርካታ ማግኘት የሚችሉት ምእመናን ብቻ ናቸው። ነቢዩ ﷺ እንዲህ ብለዋል፦ «ሙእምን ሰው ነገሩ ሁሉ አስደናቂ ነው። የርሱ ነገር ሁሉ ለበጎ ነው፤ ይህ ለማንም ሳይሆን ለአማኝ ሰው ብቻ የሚሆን ነው። አስደሳች ነገር ሲያጋጥመው ያመሰግናል፤ በጎም ይሆንለታል። ክፉ ነገር ቢያጋጥመውም ይታገሳል፤ በጎም ይሆንለታል።» [በሙስሊም የተዘገበ] ሌላው ቀርቶ በዓለማዊ ጸጋና ሀብት ከኛ በላይ የሆኑትን ስናይ በተሰጠን እንዴት እንደምንረከም ነቢዩ ﷺ ሲያስተምሩን እንዲህ ብለዋል፦ «አላህ የዋለላችሁን ጸጋ እንዳትንቁ ለማድረግ ይበልጥ የተገባ ነውና፤ (በቁሳዊ ሀብት) ከናንተ በታች የሆኑትን ተመልከቱ እንጂ ከናንተ በላይ የሆኑትን አትመልከቱ።» [በቡካሪና ሙስሊም የተዘገበ]

የእስላም መንፈስ

«እስላም መረጋጋትና ሰላምን ለነፍስ የሚሰጥ፣ ለሰው ልጅ በዚህ ዓለም ሕይወቱ መጽናናትን፣ የሕሊና አፎይታንና እርካታን እንዲሰነቅ የሚያደርግ ሃይማኖት ነው ብዬ አምናለሁ። የእስላም መንፈስ ወደ ነፍሴ ሰርጾ ገብቶ በመለኮታዊው ውሳኔ የማመን ጸጋ እንዲሰማኝ፣ ለአስደሳችም ሆኑ ለአሳማሚ ቁሳዊ ተጽእኖዎች ግድ የሌሽ የመሆን ስሜትም እንዲያደርብኝ ማድረግ ችሏል።»

ሬክስ እንግራም
ዓለም አቀፍ ታዋቂነት ያለው
የፊልም ፕሮዲዩሰር

ከደስተኝነት መንገድ የመራቅ ስቃይና ዕድለ ቢስነት፦

እስላም ለሁሉም ጊዜና ቦታ ምቹ፣ ከሰው ልጆች ተፈጥሮ ጋር የሚጣጣም፣ የሕይወትን ተለዋዋጭ ሁኔታዎች ግንዛቤ ውስጥ የሚያስገባ፣ ከሰው ልጅ ሥልጣኔና ዕድገት ጋር የሚራመድ፣ ለዓለም ሕዝቦች ኢኮኖሚያዊ፣ ፖለቲካዊ፣ ማሕበራዊና ሌሎችም ችግሮች መፍትሔ ሰጭ ሆኖ ነው ከአላህ (ሱ.ወ.) የተላለፈው። ይሁን እንጂ በዙ ሰዎች ከዚህ ብሩህ ጎዳና ሲያፈነግጡ፣ ሌሎች ደግሞ ሰዎችን ክርሱ ለማራቅ ገጽታውን የማበላሸት ጦርነት ከፍተውበታል። ይህም ብዙውን የዓለም ሕዝብ ለከፋ ችግር አጋልጧል። አላህ (ሱ.ወ.) መመሪያውን ለተከተለና በሕጎቹ ለተመራ ሁሉ በዛሬዋ ዓለም ሕይወቱና በወዲያኛው ዓለም ደስተኝነትንና መታደልን ሊያጎናጽፈው ዋስትና ሲሰጥ፣ ክርሱ ባፈነገጠና በተኩራራ ላይ ደግሞ ውርደትንና ዕድለ ቢስነትን ወስኖበታል።

አላህ (ሱ.ወ.) ይህን እስላም ለሰው ልጆች የሰጠው ሕይወታቸው የተስተካከለ፣ ኑሯቸውም ያማረ፣ በዛሬው የመጀመሪያ ሕይወታቸውም ሆነ በመጨረሻ ዘላለማዊ ሕይወታቸው መታደልን እንዲያገኙና ከመከራም ይድኑ ዘንድ ነው። የሰው ልጅ ነፍስ ግን በተፈጥሯ ስሜታዊ ዝንባሌዎቿንና ሥጋዊ ፍላጎቶቿን የሚገድቡ ግዴታዎችን - ግዴታዎቹ ለራሷ የሚበጁ ቢሆኑ እንኳ - አትፈልግም። በዚህም ምክንያት እውነታን የሚያውቁ ደጋግ ሰዎች እነሱ ወደ ደረሱበት እውነትና ቅን መንገድ ይመጡ ዘንድ ሰዎችን ወደ እውነትና ወደ በጎ ነገር የመጥራትና የማስተማር (የደዕዋ) ግዴታ አላህ (ሱ.ወ.) ጥሎባቸዋል። ደዕዋውንም ለዓለማት ሁሉ እንዲያደርሱ አዟቸዋል። የአላህ መልክተኛም ﷺ የተላኩት ለመታደልና ከርሳቸው ጋር ያሉት፣ ሕዝባቸውና መላው የሰው ዘርም አብሯቸው እንዲታደል ለማድረግ ዓለማ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{مَا أُنْزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾ [طه: 2]}
«ቁርአንን፣ ባንተ ላይ እንድትቸገር አላወረድንም።» [ጣዮ: 2]

https://www.path-2-happiness.com/am

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾ [الأنبياء: 107]}
«(መሐመድ ሆይ!) ለሰላማትም እዝነት አድርገን እንጅ አልላክንም፡፡» [አል አንቢያ: 107]

በመሆኑም ነቢዩን መከተል፣ በፈለጋቸው መንገድ መንገዳቸውን አጥብቆ መያዝ የደስተኝነትና የመታደል ምንጭ ነው፡፡ የመድሀን ዋስትና ነው፡፡ ትእዛዛቱን በመፈጸምና ከእገዳዎቹ በመራቅ ክልል ውስጥ አላህ (ሱ.ወ.) እንድንመራው ያዘዘን የአነዋነዋር መንገድ ነው፡፡ ውጤቱም የዛሬውና የነገው ሕይወት ተድላና ደስታ ብቻ ነው፡፡ ከዚህ ነቢያዊ ፈለግ ማፈንገጥ ግን ውጤቱ የዛሬውና የነገው ዘላለማዊ ሕይወት ውድቀትና ዕድለ ቢስነት ብቻ ነው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَمَنۢ بَرَّ أَنۢ يَّعۡلَمَ صَنَعًا وَنَحۡشُرُهُۥ يَوۡمَ الْقِيَمَةِ أَعۡمَىٰ ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرۡتَنِيۢ أَعۡمَىٰ وَقَدۡ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾ قَالَ كَذَٰلِكَ أَتُكَ أَلَيْسَ تَأۡبِتُنَا فَنَنۡسِيۡتَهُمَا وَكَذَٰلِكَ أَلَيۡوَمۡ تُنۡسَىٰ ﴿١٢٦﴾ [طه: 124-126]}
«ከግሣዬም የዞረ ሰው፣ ለርሱ ጠባብ ኑሮ አልለው፤ በትንሣኤም ቀን ዕውር ኾኖ እንቀሰቅሰዋለን፡፡ ፦ ጌታዬ ሆይ! ለምን ዕውር አድርገህ አስነሳኸኝ? በእርግጥ የማይ የነበርኩ ስኾን ይላል፡፡ (ነገሩ) እንደዚሁ ነው፤ ታምራታችን መጣችልህ፤ ተወካትም፤ እንደዚሁም ዛሬ ትትተዋለህ፤ ይለዋል፡፡» [ጣሃ: 124-126]

አላህ (ሱ.ወ.)፦

{فَلَنَحۡيِيَنَّهٗ وَحَيٰوةً طَيِّبَةً ﴿١٢٧﴾ [النحل: 97]}
«መልካም ኑሮን በእርግጥ እናኖረዋለን፤» [አል ነሐል: 97]
በማለት በገለጸው አማኝና ቀጥሎ በተገለጸው ከአላህ ውዳሴ ፊቱን ባዞረው ሰው መካከል ያለው ልዩነትም የሰፋ ነው፦

{فَإِنۢ لَّهٗ مَعِيشَةٌ صَنَعًا ﴿١٢٤﴾ [طه: 124]}
«ለርሱ ጠባብ ኑሮ አልለው፤» [ጣሃ: 124]

ጎሐ እስላም

«ታሪክ በጥቅሉ ወደርሱ ያነጣጠረ የሚመስለው ታላቁ የእስላም አዲስ ጎሐ ከመቅደዱ በፊት ስንት ትውልዶች በፍርሃትና በዕድለ ቢስነት ይጠቁ ይሆን! በዚያን ቀን ሰላም ምድሪቱን ያጥለቀልቃል፡፡ በዚያም ቀን ሰላም ልቦችን ያጥለቀልቃል፡፡»

ሀርበርት ጆርጅ ዌልዝ

እንግሊዛዊ ጸሐፊና የስነጽሑፍ ምሁር

መልካም ሕይወትን መታደል የሚቻለው፣ በግልጽና በስውርም የአላህን ትእዛዛት በመፈጸምና ከእገዳዎቹ በመራቅ፣ የምንኖረው በርሱ ጥበቃና እንክብካቤ ስር በመሆኑ የአላህን (ሱ.ወ.) ውሳኔ በጸጋና በእርካታ በመቀበል ነው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾ [الرعد: 28]}

«(እነሱም) እነዚያ ያመኑ፣ ልቦቻቸውም አላህን በማውሳት የሚረኩ ናቸው፤ ንቁ አላህን በማውሳት ልቦች ይረካሉ፡፡» [አል ረዕድ: 28]

የልቦና መረጋጋትና ውስጣዊ እርካታ የሰው ልጅ በሚፈጽማቸው ተግባራት ሁሉ ይንጸባረቃል፡፡ በተቃራኒው ጭንቀትና ውስጣዊ ውጥረትም ውጤቱ አስከፊ ይሆናል፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَمَنۢ يُّرِدۡ أَنۢ يُّضِلَّهُ يَجۡعَلۡ صَدۡرُهُۥ ضَيۡقًا وَحَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَآءِ ۚ كَذَٰلِكَ يَجۡعَلُ اللَّهُ الرِّجۡسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ [الأنعام: 125]}

«ሊያጠመውም የሚሻውን ሰው፣ ደረቱን ጠባብ፣ ቸጋራ፣ ወደ ሰማይ ለመውጣት እንደሚታገል፣ ያደርገዋል፡፡ እንደዚሁ አላህ በነዚያ በማያምኑት ላይ ርክሰትን ያደርጋል፡፡» [አል አንዓም: 125]

ጥበቁ፣ ቸጋራነቱና አስከፊ ኑሮው በድህነትና በበሽታ ምክንያት የመጣ ሳይሆን፣ በሁሉም ተግባሩ ወይም በሁሉም ነገሩ ውስጥ ከሚንጸባረቀው ውስጣዊ ውጥረትና አለመረጋጋት ሁኔታ የሚመነጭ ነው፡፡ ያልታደለን ሰው ሀብት ማግኘትም ሆነ ማጣት ከዚህ ክልል አያስወጣውም፤ የአለመታደሉ መንስኤ ይህ አይደለምና፡፡ መንስኤው አመለካከትና የእሳቤ መንገዱ ነው፡፡ የሀብቱ መጨመር ወይም መቀነስ፣ መታመሙ ወይም ጤነኛ መሆኑ ጭንቀትና አለመታደሉ እንዲባባስ ምክንያት ሊሆንም ይችላል፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

https://www.path-2-happiness.com/am

{فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ} [التوبة: ٥٥]

«ገንዘቦቻቸውና ልጆቻቸውም አይድነቁ፤ አላህ የሚሻው በቅርቡ ሕይወት በነርሱ (በገንዘቦቻቸውና በልጆቻቸው) ሊቀጣቸው፤ ነፍሶቻቸውም እነሱ ከሐዲዎች ሽነው ነፍሶቻቸው እንዲወጡ ብቻ ነው።» [አል ተውባ: 55]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦
{وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ} [التوبة: ٨٥]
«ገንዘቦቻቸውና ልጆቻቸውም አይድነቁ፤ አላህ የሚሻው በቅርቡ ዓለም በነሱ ሊቀጣቸውና፤ ከሐዲዎችም ሽነው ነፍሶቻቸው እንዲወጡ ብቻ ነው።» [አል ተውባ: 85]

የሰው ልጆችን በተመለከተ አስመታደልና ደስተኝነትን ማጣት ሀብታም ወይም ደሃ ከመሆን ጋር አይያያዝም። ከበሽታ ወይም ከፈታኝ ነገር ጋርም አይገናኝም። አስመታደል ማለት ከአላህ (ሱ.ወ.) መራቅ፤ ከርሱ መንገድ ማፈንገጥ፤ ከፈጣሪ ጌታ ጋር ግንኙነት አልባ መሆን ነው። ዘከሪያ በጸሎታቸው አላህን (ሱ.ወ.) ሲማጽኑ እንዲህ ብለዋል፦

{وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا} [مریم: ٤]
«አንተንም በመለመኔ ጌታዬ ሆይ! (ምንጊዜም) ዕድለ ቢስ አልኾንም።» [መርዮም: 4]

ባለፉት ጊዜያት ለጸሎቴ ምላሽ በመስጠትና ልመናዬን በመቀበል አክብረኸኛል፤ አሁንም ልመናዬን በመስማት ዕድለኛ አድርገኝ፤ ነበር ያሉት። ይህ በዘከሪያ ላይ ብቻ የሚወሰን አይደለም። ጌታችን አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሎናልና፦

{وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ} [البقرة: ١٨٦]

«ባርቴ ስለኔ በጠየቁህ ጊዜ፤ እኔ ቅርብ ነኝ፤ የለማኝን ጸሎት በለመነኝ ጊዜ፤ እቀበለዋለሁ፤ ስለዚህም ወደ ቅኑ መንገድ ይመሩ ዘንድ በኔ ይመኑ።» [አል በቀራህ: 186]
በአገልጋይ ባሪያውና በፈጣሪ አምላኩ መካከል ቀጥተኛ

ግንኙነትና ትስስሩ እስካለ ድረስ፤ መታደልን የማግኘት ዕድል የተረጋገጠ ነው። ዕድለ ቢስነት የሚያጋጥመው ይህ ትስስር ሲቋረጥ ነው። አንድ ሰው ራሱን ለዚህ ሃይማኖት ተገዥ ማድረጉን በአንደሰ መጠን በራሱና በሕይወቱ ላይ እንከንና አስመረጋጋት ይፈጠራል።

ለዚህ ነው አላህ (ሱ.ወ.) ቅን መመሪያን ከእዝነትና ከጸጋው ጋር፤ ጥመትን ደግሞ ከዕድለ ቢስነት ጋር የሚያስተሳስረው። የመጀመሪያውን አስመልክቶ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَأُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ} [البقرة: ٥]
«እነዚያ ከጌታቸው በመመራት ላይ ላይ ናቸው፤ እነዚያም እነርሱ ፍላጎታቸውን ያገኙ ናቸው።» [አል በቀራህ: 5]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦
{وَأُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ} [البقرة: ١٥٧]

«እነዚያ ከጌታቸው የሾኑ ምሕረቶችንና ችሮታንም የሚቀበሉ ናቸው፤ እነርሱም የተመሩት እነርሱ ናቸው።» [አል በቀራህ: 157]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦
{فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَن آتَبَعَ هَٰذَا فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى} [طه: 123]

«ከኔም የሾነ መሪ ቢመጣላችሁ፤ መሪያን የተከተለ፤ አይሳሳትም፤ አይቸገርምም።» [ጣሃ: 123]

ከርሱ ዘንድ የሆነ መመሪያ (አልሁዳ) ከጥመት ማዳኑ ሲሆን፤ እዝነት (ረሕመት) ደግሞ ከዕድለ ቢስነት መታደጉ ነው። በጣሃ ምዕራፍ መጀመሪያ ላይ ያወሳው እውነታም ይኸው ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{طه ١ مَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى} [طه: ١]

«ጤ.ሀ. (ጣሃ) [አንተ ሰው] ቁርአንን፤ ባንተ ላይ እንድትቸገር አላወረድንም።» [ጣሃ: 1-2]

ከላይ ቁርአንን በነቢዩ ﷺ ላይ ማውረድና ዕድለ ቢስነትን ከርሳቸው ማራቅን ሲያጣምር፤ በምዕራፉ መጨረሻ ላይ ደግሞ ተከታዮቻቸውን አስመልክቶ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى} [طه: 123]

«አይሳሳትም፤ አይቸገርምም።» [ጣሃ: 123]
ወደ ቅኑ መንገድ መመራት፤ ችሮታ፤ ጸጋና እዝነት

እርስ በርሳቸው የተያያዙና የማይነጣጠሉ ሲሆኑ ፤ ጥመትና አለመታደልም እንደዚሁ የተያያዙና የማይነጣጠሉ ናቸው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾ [القمر: ٤٧]

«አመጣኞች በስሕተትና በእሳቶች ውስጥ ናቸው።» [አል ቀመር: 47]

ከመንገዱ ያፈነገጡ አመጣኞች መጨረሻ አስከፊውና መራሩ የገሀነም እሳት ነው። በአንጻሩ ደግሞ አላህን (ሱ.ወ.) የሚፈሩ ትጉህ ታዛዥ አገልጋዮቹ መጨረሻን አስመልክቶ አላህ (ሱ.ወ.) በዚሁ ተመሳሳይ ምዕራፍ ውስጥ እንዲህ ብሏል፦

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ﴾ [القمر: ٥٤-٥٥]

«አላህን ፈሪዎቹ በአትክልቶችና በወንዞች ውስጥ ናቸው። (እነሱም ውድቅ ቃልና መውወንጀል በሌለበት) በውነት መቀመጫ ውስጥ፣ ቻይ እኾነው ንጉሥ ዘንድ ናቸው።» [አል ቀመር: 54-55]

ማግኘት ለሚፈልግ ሰው የደስተኝነት መንገድና የመታደል ጎዳናው ይህ ነው። መንገዱን ከተያያዘው በአፈታሪኮች በመንፈሳዊም

ሆነ ርእዮታዊ ባዶ መናፊቅነት ላይ ያልተመሰረተ መንገድ ነው። የደስተኝነት መንገድ፣ የመታደል ጎዳና ነው። በተጨማሪም የዕውቀትና የሥልጣኔ መንገድ ነው።

የሰው ልጆች አዳኝ

«ሙሐመድን «የሰው ልጆች አዳኝ» ብሎ መሰየም ፍትሐዊነት ነው። እርሱን የመሰለ ሰው የአዲሱን ዓለም መሪነት ቢሾም ለችግሮቹ መፍትሔ ለማግኘት ስኬታማ በሆነና ደስተኝነትና ሰላምን ባስገኘለት ነበር፣ የሚል እምነት አለኝ።

በርናርድ ሾው እንግሊዛዊ ጸሐፊ

